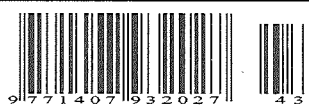

ISSN 1407-9321

**Pirmo reizi
notiks
Lūgšanu
brokastis**

2. lappusē

**Livānietis —
autokrosa
sudraba
medaļnieks**

5. lappusē

**Auto
bezmaksas
pārbaudes
bija pieprasītas**

10. lappusē

«Naktineica» prezentēja jaunos tautas tērpus

● Etnogrāfiskais ansamblis «Naktineica» prezentē jaunos tautas tērpus, kas sagādāti, realizējot projektu. Attēlā triju paaudžu dziedātājas: (pirmajā rindā no kreisās) Solvita Ragauša, Marija Briņķe, Andīna Anspoka, Kristiāna Ragauša, (otrajā rindā) Eva Vjakse, Anna Vutnāne.

Preiļu novada Saunas pagasta tautas namā aizvadītajā piektdienā notika etnogrāfiskā ansambļa «Naktineica» jauno tautas tērpu prezentācija.

Tērpi sagādāti projekta «Dienvidlatgales tērpu iegāde Saunas pagasta etnogrāfiskajam ansamblim «Naktineica» Lauku attīstības programmas 2007. — 2013. gadam pasākuma «Lauku ekonomikas dažādošana un dzīves kvalitātes veicināšana vietējo attīstības stratēģiju īstenošana teritorijās» ietvaros. Projekts, ko sagatavoja Saunas pagasta pārvaldes darbiniece Jadviga Čiša, realizēts ar Lauku atbalsta dienesta starpniecību un ar Saunas pagasta pārvaldes, kā arī Preiļu novada domes atbalstu.

Anita Fedotova, ansambļa «Naktineica» vadītāja, pastāstīja, ka projekta ietvaros iepriekš tika veikts rūpīgs darbs, lai izpētītu visus materiālus saistībā ar Dienvidlatgales tautas tērpiem. Tas tika darīts, lai pilnībā ievērotu vietējā reģiona tērpu nēsāšanas tradīcijas. Šajā ziņā palīdzēja arī sadarbība ar Ludzas biedrību «Senpilsēta» un tās vadītāju Līgu Kondrāti, kura ar lielu atbildības izjūtu deva padomus atbilstošu tautas tērpu izvēlē. Par projektā piešķirtajiem 4700 latiem (līdzekļi iedalīti vēl latos, kas, pārvēršot eiro, ir gandrīz septiņi tūkstoši) pašūti 20 brunči, — trīs bērniem un 17 pieaugušajiem, tikpat kreklu. Brunči ir četru veidu. Tapušas 17 greznas austas villaines. «Naktineicas» dziedātājas līdz šim ikvienā vietā bija atpazīstamas pēc

zilajām, rūtainajām villainēm. Jaunās ir līdzīgas, pie tam riktīgi biezas, ar kurām arī ziemā varēs iziet un dziedāt ārā. Vasarā gan nāksoties turēt pārlocītas pāri rokai, stāstīja Anita Fedotova. Tapuši arī linu galvasauti, kas ansambļa dziedātājiem ir jaunums, jo līdz šim precētās sievas pie tautas tērpiem valkāja aubes. Dienvidlatgalē nēsāja galvasautus, — izpētījusi Anita. Meitenēm pašūdināti vainadziņi. «Naktineicas» ipašumā tagad ir 12 galvasauti un 12 vainagi. Jaunums esot «puorpīri», jo līdz šim tādus nenēsājuši. Anita noskaidrojusi, ka to valkāšanai varējušas būt divas nozīmes — aizsardzībai, lai sviedri netek pār pieri, un arī kā rādītājs, ka sievietei nav vīra, ka viņa ir brīva, taču nav vairs jaunava, bet, piemēram, atraitne.

Turpinājums 3. lappusē.

SĀKUSIES PRESES ABONĒŠANAS KAMPANA 2015. gadam.

“NOVADNIEKU”
var abonēt “Latvijas
Pasta” nodaļās,
pie pastniekiem,
“Novadnieka” redakcijā
Brīvības ielā 14, Preiļos,
un interneta mājas lapā
www.novadnieks.lv
sadaļā “Abonēšana”.

ZIŅAS

Dievkalpojums monsinjora Pētera Vilcāna pieminēkļa iesvētīšanai

Monsinjora Pētera Vilcāna piemiņas fonda valde informē, ka **29. oktobrī pulksten 11.00** Livānu Romas katoļu svētā Miķeļa Erceņģeļa baznīcā notiks dievkalpojums, kas veltīts monsinjora Pētera Vilcāna pieminēkļa iesvētīšanai.

Dievkalpojumā piedalīsies Rēzeknes — Aglonas diecēzes bīskaps Jānis Bulis.

Latgali konkursā «Senču aicinājums» pārstāvēs Vārkavas, Preiļu un Riebiņu novada jaunie zemnieki

No sešiem Latgales reģiona izvirzītajiem pretendentiem «Senču aicinājuma» titulumam pieci jaunie zemnieki pārstāv Preiļu, Riebiņu un Vārkavas novadu.

Septembra beigās noslēdzās jauno lauksaimnieku konkursa «Senču aicinājums» žūrijas vizītes pie 16 jaunajiem lauksaimniekiem visā Latvijā, lai iepazītos ar kandidātiem klātienē, noteiktu biedrības «Zemnieku saima», Eiropas Parlamenta deputātes Sandras Kalnietes un žurnāla «AgroTops» rīkotā konkursa šī gada uzvarētāju. Sogad konkursam tika pieteikti 33 lauksaimnieki no visas Latvijas. Izvērtējot pretendentu atbilstību konkursa nolikumam, tālāk dalību konkursā turpināja 16 dalībnieki. Latgales reģionu pārstāvēs Solvita Čaunāne un Kaspars Božis, Aldis Upenieks no Vārkavas novada, Inese un Māris Klodāni, Zigmunds Skutels no Preiļu novada, kā arī Jānis Čaunāns no Riebiņu novada. Sestais dalībnieks ir ilūkstietis Mārtiņš Bogušs.

Visi konkursa finalisti tiks aicināti uz apbalvošanas pasākumu biedrības «Zemnieku saima» lauksaimnieku gada ballē nākamā gada janvārī, kur uzvarētājam tiks pasniegta tēlnieka Paula Jaunzema darinātā balva un pilnībā apmaksāts trīs dienu brauciens divām personām ar piedalīšanos vienā no vadošajām Eiropas lauksaimniecības izstādēm, gadatirgiem vai pasākumiem. Visiem otrās kārtas dalībniekiem pienāksies veicināšanas balva — piedalīšanās divu dienu Jauno līderu personīgās un profesionālās izaugsmes apmācībās un simpātiju balvas no konkursa atbalstītājiem.

NACIONĀLĀS ZIŅAS

Latvija nodibina uzņēmumu «Eiropas dzelzceļa līnijas» Rail Baltica projekta realizācijai

Paģājušajā trešdienā, 15. oktobrī, Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistrs pieņēmis lēmumu ierakstīt komercreģistrā komercsabiedrību SIA «Eiropas dzelzceļa līnijas», kas ir svarīgs solis Baltijas valstu kopuzņēmuma izveidei Rail Baltica dzelzceļa projekta realizēšanai, informē Satiksmes ministrijas sabiedrisko attiecību speciālists Rolands Rumba.

Jaundibinātā komercsabiedrība ir 100% valstij piederoša sabiedrība ar ierobežotu atbildību ar pamatkapitālu 680 000 eiro. Minētā uzņēmuma valsts kapitāla daļu turētāja būs Satiksmes ministrija. «Eiropas dzelzceļa līnijas» kļūs par Baltijas valstu kopuzņēmuma akcionāru no Latvijas puses, investējot kopuzņēmumā 650 000 eiro un tādējādi iegūstot proporcionāli līdzvērtīgu kapitāla daļu apjomu Igaunijai un Lietuvai — 33,33% apmērā.

Jau ziņots, ka Rail Baltica kopuzņēmuma dibināšanas līgums tiks parakstīts Rīgā oktobra beigās. Kopuzņēmuma izveide veicinās nozīmīga publiskās lietošanas dzelzceļa transporta projekta realizēšanu, kas nodrošinās Baltijas valstu transporta infrastruktūras sistēmas integrāciju ES transporta tīklā, kā arī tautsaimniecības ilgtspējīgu attīstību un konkurētspēju.

Aprēķināts sociālo iemaksu objekta maksimālais apmērs 2015. gadā

Plānots, ka 2015. gadā valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu objektu maksimālais apmērs būs 48 000 eiro, informē Labklājības ministrija. Maksimālais apmērs aprēķināts, ņemot vērā 2014. gada iemaksu objektu maksimālo apmēru 46 400 eiro un aprēķināto darba samaksas izmaiņu indeksu 1,047. Iepriekšminēto paredz 16. oktobrī Valsts sekretāru sanāksmē izsludinātie grozījumi Ministru kabineta noteikumos.

Pēc Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras datiem 2013. gadā Latvijā bija 4293 sociāli apdrošināti cilvēki (0,4% no kopējā apdrošināto cilvēku skaita), kuriem iemaksu algu summa gadā bija virs 48 600 eiro. Šo cilvēku vidējā gada iemaksu summa bija 77 878 eiro.

Grozījumi Saeimas kārtības rullī paredz bargākas sankcijas par deputātu ētikas kodeksa pārkāpumiem

16. oktobrī Saeima pieņēma grozījumus Saeimas Kārtības rullī, paredzot virkni izmaiņu parlamenta darbu regulējošajā likumā, ziņo Saeimas preses dienests.

Grozītais likums paredz iespēju piemērot bargākas sankcijas par Saeimas deputātu ētikas kodeksa pārkāpumiem — deputātam varēs liegt runāt Saeimas sēdēs vai arī izslēgt no Saeimas sēdēm, attiecīgi izdarot ieturējumus no mēnešalgas 20 procentu apmērā par katru neapmeklēto sēdi. Tomēr pēc ieturējumu atvilkšanas deputātam jāsaņem vismaz minimālā mēnešalga.

Grozījumi pieņemti, reaģējot uz sabiedrības sašutumu par gadījumiem, kad atsevišķi deputāti saņem pārkāpumiem neadekvātu sodu, un turpmāk deputātam varēs liegt piedalīties pat sešās Saeimas sēdēs, attiecīgi būtiski samazinot atalgojumu.

Tāpat grozījumi paredz izveidot ilgtspējīgas attīstības komisiju, kas pārraudzīs Nacionālā attīstības plāna un Latvijas ilgtspējīgas attīstības stratēģijas līdz 2030. gadam ieviešanu. Turpmāk kārtības rullis arī paredz pienākumu Valsts kontrolei reizi gadā nākt klajā ar rakstveida ziņojumu Saeimai par Valsts kontroles darbu un ziņot par paveikto.

Saeimas kārtības rullis papildināts ar procedūru vidēja termiņa budžeta ietvara izskatīšanai parlamentā un vairākām citām izmaiņām Saeimas komisiju darbā.

Grozījumi Saeimas kārtības rullī stāsies spēkā nākamajā dienā pēc izsludināšanas.

NOVADNIEKS

Redaktore Tamāra Elste

Pasūtījuma indekss 3033.

Reģistrācijas apliecība nr. 000701018.

Izdevējs — SIA «NOVADNIEKS REDAKCIJA».

Redakcijas adrese: Brīvības ielā 14, Preiļi, LV-5301.

Elektroniskais pasts: novadnieks@axel.lv

Tālr. 65307057, mob. tel. 29410288 (redaktorei), 65307057 (reklāmas un sludinājumu pieņemšana),

žurnālistiem — 65307058.

Fakss 65307057.

Par sludinājumu saturu atbild to iesniedzējs.

Laikrakstā publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.

Pārpublicējot atsauce uz «Novadnieku» obligāta.

Laikraksts iespiests SIA «Latgales druka» Rēzeknē.

Mājas lapa internetā: www.novadnieks.lv

Laikraksts iznāk astone reizes mēnesī (otrdien, piektdien).

Cilvēks līdzīgs vijolei. Lai pareizi skanētu, viņam katru dienu vajag sevi uzvilkt un patrinkšķināt, kaut arī tas saistīts ar sāpēm.

Gatavojas pirmo reizi rīkotajām Lūgšanu brokastīm

Piektdien, 24. oktobrī, pulksten 11.00 Preiļu novada kultūras centrā notiks nodibinājuma «Viduslatgales pārnovadu fonds» un Aglonas, Līvānu, Preiļu, Riebiņu un Vārkavas novadu pašvaldību Lūgšanu brokastis, informē nodibinājuma valdes locekle Valija Vaivode.

«Viduslatgales pārnovadu fonds» Lūgšanu brokastīs rīko pirmo reizi. V. Vaivode pastāstīja, ka pamudinājums iniciatīvai bijusi ziņa, ka Lūgšanu brokastis tiek rīkotas dažādos kopienu fondos un pašvaldībās — Talsos, Kandavā, Jelgavā, Kuldīgā, Jēkabpilī un citur. To rīkotāji stāstījuši par paveikto ar entuziasmu, tāpēc nolemts Lūgšanu brokastis rīkot arī Preiļos sadarbībā ar bijušā Preiļu rajona teritorijā esošajām pašval-

dībām. Izveidota rīcības komiteja, kurā darbojas nodibinājuma «Viduslatgales pārnovadu fonds» valdes locekle Valija Vaivode, fonda uzraudzības padomes priekšsēdētāja Antra Vilcāne, fonda uzraudzības padomes locekles Inese Šuksta un Ināra Meikulāne, biedrības «Preiļu NVO centrs» direktore Ineta Liepniece, Pieniņu Romas katoļu Jēzus Sirds draudzes prāvests Aigars Bernāns, Līvānu Romas katoļu svētā Erceņģeļa Miķeļa draudzes prāvests Juris Zarāns, kā arī pašvaldību pārstāvji — Valija Ruisa no Līvānu novada, Vladimirs Ivanovs no Preiļu novada, Anita Brakovska no Vārkavas novada, Osvalds Šatilovs no Aglonas novada un Pēteris Rožinskis no Riebiņu novada.

Aicināto viesu vidū ir pašvaldību un iestāžu vadītāji, izglītības, mākslas,

kultūras, sporta, uzņēmējdarbības, nevalstiskā sektora un visu pārstāvēto garīgo konfesiju pārstāvji. Aicinot uz šīm Lūgšanu brokastīm, domājam un ceram, ka tas būs laiks, lai tiktos savstarpējam iedrošinājumam, garīgam stiprinājumam un sadraudzībai, uzsver V. Vaivode.

Dalība Lūgšanu brokastīs ir par maksu, kas būs kā ziedojums, lai pateiktos visu piecu apkārtnē novadu krievnāmajām daudz bērnu ģimenēm, kurās audzina piecus un vairāk bērnus.

Atgādinām, ka šāds pasākums ir daļa no starptautiskas iniciatīvas. Lūgšanu brokastis ir plašāk aizsākušās Amerikas Savienotajās Valstīs 1952. gadā. Taču, piemēram, Rīgas svētās Ģertrūdes draudzē Vīru Lūgšanu brokastis notiek jau kopš 1869. gada.

Spēļu un rotaļu laukums tapa ar LMT atbalstu

Ar nepacietību gaidīts, beidzot bērnu rīcībā nodots spēļu un rotaļu laukums pie Salas pamatskolas, informē skolas direktore Valentina Liniņa.

Projekts bērnu spēļu un rotaļu laukuma ierīkošanai guva LMT projektu konkursa atbalstu. Darbus veica Salas pamatskolas darbinieki Jāņa Kozuļa vadībā. Direktore stāsta, ka čakli strādāja Voldemārs Madalāns, Juris Kodors, Leonards Vaivods. Krāsošanā un noformēšanā aktīvi iesaistījās vizuālās mākslas skolotāja Anita Vjakse, palīdzēja arī pirmsskolnieces Alises māmiņa Inese Kuzņecova.

Rotaļu un spēļu iekārtas uzstādītas skolas ābeļdārzā. Bērni kopā ar vecākiem brāļiem, māsām, vecākiem, vecmāmiņām pavada laiku, attīstot fiziskās spējas, mācoties rotaļas, spēles, veidojot smilšu pilis. Visvairāk pieprasītas ir šūpoles, vienas domātas mazākiem bērniem, otras — lielākiem. Direktore novērojusi, ka reizēm pie šūpoļiem bērni pat gaida rindā savu kārtu. Mazajiem domātās šūpoles gatavotas no koka, bet lielākajiem bērniem domātās

● Salas pamatskolas bērniem jaunais spēļu un rotaļu laukums ļoti patīk, it īpaši pieprasītas ir šūpoles.

— no metāla konstrukcijām.

Laukums ir skaistās un košās krāsās, patīkams ne tikai bērniem, bet arī pieaugušajiem. Tāpat izvietoti arī elementi aktīvai atpūtai, piemēram, bas-

ketbola grozs, līdztekas, pievilksnās stienis, uzbūvēta lapene. Neskatoties uz to, ka laukā ir rudens, bērniem ik dienu tur ir mīļākā brīvā laika pavadīšanas vieta.

Rosina noteikt vienādas obligātās telpu prasības visās izglītības iestādēs

16. oktobrī Valsts sekretāru sanāksmē izskatīti un tālākai apstiprināšanai valdībā virzīti Veselības ministrijas izstrādātie grozījumi Ministru kabineta noteikumos*, kas no 2018. gada 1. septembra paredz noteikt obligātās prasības telpu platībām (mācību telpām, ķīmijas un fizikas kabinetiem, datorklasēm, darbmācības kabinetiem, sporta zālēm un sporta nodarbībām paredzētajām ģērbtuvēm) visās izglītības iestādēs, ziņo VM Komunikācijas nodaļas preses sekretāre Aija Bukova-Žideļūna.

No epidemioloģiskās drošības un higiēnas viedokļa ir svarīgi nodrošināt atbilstošas telpas katram izglītojamajam — higiēnas prasību ievērošanai, pietiekamas gaisa cirkulācijas nodrošināšanai, infekciju slimību izplatības riska un traumatisma iespējamības mazināšanai.

Tāpat izstrādātie grozījumi paredz mazināt administratīvo

slogu un noteikt mūsdienu situācijai un jaunajām tehnoloģijām atbilstošas prasības attiecībā uz telpu sastāvu, mēbeļiem, datorklasēm un interaktīvajām tāfelēm.

Lai nodrošinātu visiem izglītojamajiem vienādas iespējas mācīties drošā un kvalitatīvā vidē, vairākas noteikumu prasības (par telpu grupām, sporta zonu, telpām pie sporta zāles (ģērbtuvēm, dušām, tualetēm), u.c.), kas iepriekš bija obligātas tikai jaunbūvējamās un rekonstruējamās izglītības iestādēs, turpmāk būs jānodrošina visās izglītības iestādēs. Ņemot vērā, ka šo prasību ievērošanu uzreiz nebūs iespējams nodrošināt visās izglītības iestādēs, tām paredzēti pārējais periods.

* *Ministru kabineta 2002. gada 27. decembra noteikumi nr. 610 "Higiēnas prasības vispārējās pamatizglītības, vispārējās vidējās izglītības un profesionālās izglītības iestādēm".*

Lappusi sagatavoja L. Kirillova

«Naktineica» prezentēja jaunos tautas tērpus

Sākums 1. lappusē.

Šādu versiju par pārpieri saglabājuši Sibīrijas latvieši, kas joprojām labi pārzina un uztur dzīvas daudzas senās tradīcijas, kas būtu jāņem vērā. Katrai tautas tērpa sastāvdaļai ir kāda nozīme, ko valkātājas senos laikos labi zināja un ar tērpu vien prata par sevi daudz ko pastāstīt, — no kura apvidus nāk, kāds ir viņas statuss, cik turīga dzimta, cik čakla rokdarbniece pati, stāstīja Anita.

Komplektu papildina desmit jaunas saktiņas, kas darinātas no melhiora. Saktas nenonēsājas, kalpo ilgi, un visi tās sagādājuši paši. Taču ar tām esot cita bēda, — mēdzot pazust, īpaši jauniešiem. Aizķeras aiz apģērba un atkabīnās, nokrīt uz autobusa grīdas pārbraucienos. Tāpēc arī jaunu saktu izgatavošana bija aktuāla. Tāpat sagādāti divi vīriešu tautas tērpi, jo arī kungi pa laikam pievienojas «Naktineicā» dziedošajām sievietēm.

Ludzas rokdarbniece, jo tieši viņas šūdināja jaunos tērpus, darbs tērpu gatavošanā vērtējams atzinīgi. Krekli skaisti izšūti ar sarkaniem diegiem. Bez tam pēc pašu iniciatīvas meiteņu kreklu stāvapkaklītes aptamborētas. Amatnieces aptamborējušas arī villaiņu malas. Bārkstis pie malām var piestiprināt tāpat, bet glītāk sanāk, ja aptamborē. Ludzēnietes darbojušas radoši un prasīgi. Teikušas, ka šogad neesot tāda saspringuma, kā pērn, kad bijuši pasūtījumi pirms dziesmu svētkiem, tāpēc varot tautas tērpu gatavošanai atvēlēt vairāk laika.

Kopas vadītāja teic, ka tērpu nu ir pietiekamā daudzumā. Pirms tam projekts bija iesniegts arī dažās citās programmās, bet ne-guva atbalstu. Pievienojām pašu fotografētas bildes, kurās redzams, cik tērpi ir nonēsāti, bet

ar tiem mēs taču prezentējam savu pagastu un novadu, lūdzām pagasta pārvaldes vadītāja Raimonda Rubina atbalstu un tikām uzklauti, skaidroja vadītāja.

Prezentācijas pasākumā tika parādītas «Naktineicas» tērpu pārmaiņas 61 gada laikā. Ansamblis pašlaik darbojas jau 62. sezonu. Līdzšinējie tērpi nēsāti vairāk nekā 30 gadus. To īsto vecumu vairs neviens neatceras, bet senās fotogrāfijās redzams, ka tie bijuši mugurā dziedātājiem jau 30 gadu jubilejas koncertā. Pašos pirmssākumos, kad tas bija Ždanova kolhoza ansamblis, dziedātājas uzstājušās melnos svārkos ar baltiem priekšautiņiem, bet blūzi gērbušas katrā savādāku — puķainu. Pēc kāda laika ansambļa dalībnieces devušas pie kolhoza priekšsēdētāja un lūgušas naudu jaunu tērpu iegādei. Priekšsēdētājs piešķīris vilnu, jo kolhozā turēja aitas. Dziedātājas vilnu izmazgājušas, iemainījušas pret dziju, audumu brunčiem un villainēm noaudušas pašas. Pēc tam pašas izšūvušas villaines, kā nu kura mācējusi. Gadu gaitā tērpiem bija dažāds liktenis. Dažā labā mājā skapi vēl glabājoties sen aizsaulē aizgājušās dziedātājas tautas tērps, bet viena otra «Naktineicas» dalibniece pašas darinātā tērpā arī guldīta zārkā.

Tautas tērpu prezentācijā piedalījās Preiļu novada domes priekšsēdētājs Aldis Adamovičs, novada kultūras centra darbinieki, Saunas pagasta pārvaldes vadītājs Raimonds Rubins.

Folkloras kopa «Naktineica» pašlaik gatavoja pasākumam «Baltica 2015». Tā galvenā darbība šoreiz risināsies Rēzeknē. No janvāra līdz aprīlim notika folkloras kopu skates, arī Saunas pagasta dziedātājas veiksmīgi piedalījās skatē un saņēma uzaicinājumu piedalīties «Balticā». Tas būs pirmais plašākais

● «Naktineica» visā savā krāšņumā. Pirmā no labās — ansambļa vadītāja Anita Fedotova.

pasākums, kurā ansamblis uzstāsies jaunajos tērpos. Ļoti aizkustinoša bijusi uzstāšanās iepriekšējā «Balticā», kad «Naktineica» dziedājusi neredzīgo un vājredzīgo centrā Juglā. Taču dziedātājiem nepatīkot, ja organizatori norīkojot dziedāt pie Rīgas lielveikaliem, kur katrs steidzoties savās darišanās un pat nepalūkojoties uz ansambļa pusi.

To, cik liela nozīme laba vizuālā tēla saglabāšanai un pašsajūtai ir kvalitatīvam tērpiem, dziedātājas ļoti labi zina. Pārģērbšanās taču nav paredzēta. Ja, piemēram, festivāls ilgst divas dienas, tad visu laiku arī jābūt tautas tērpā, un tam jāizskatās nevainojami, uzsvēra Anita Fedotova. Prieks dziedātājiem par tērpiem ir liels. It sevišķi gados vecākajām, kas ar dziesmu saistījušas daudzus gadus, — Marijai Briņķei, Eleonorai Dolģei, Olgai Zepai un ilggadējām dalibnieceīm Aigai Anspokai, Annai Vutnānei. Aiga un Anna ansambli dzied kopš bērnu dienām. Mēs lepoja-

mies ar savām astoņdesmitgadniecēm un tām, kas tuvojas šim gadu skaitam, uzsvēra Anita Fedotova, stāstot, ka nereti pasākumu rīkotāji noliekot priekšā «beņķīti», uz kura gados vecajām dalibnieceīm piesēst, bet viņas par to negribot dzirdēt. Vienā skatē pat saņemts aizrādījums, jo soliņš gan nolikts, un, lai tas nepaliktu tukšā, uz tā nosēdinātas mazās meitenes, kas ar pirkstiņiem plucinājušas vilnu. Žūrija aizrādījusi, kāpēc gados vecās dalibniece nav apsēdinātas. Es taču nevarēju skaidrot, ka mūsu seniores nav piedabūjamas apsēsties, sev raksturīgajā humora pilnajā valodā «Novadniekam» stāstīja Anita Fedotova.

● Villaines siļtumā.

NVA reģionālās mobilitātes programmas atbalstu izmantojuši 350 nodarbinātie, aktīvāk piesakās Latgalē

Kopš Nodarbinātības valsts aģentūra (NVA) pērn pavasarī uzsāka piedāvāt reģionālās mobilitātes programmu, šo iespēju jau ir izmantojuši 350 strādājošie, to skaitā 168 cilvēki ar reģionālās mobilitātes programmas atbalstu darbu atraduši šī gada deviņos mēnešos.

Tāpat kā pērn, arī šogad visvairāk reģionālās darba mobilitātes programmas dalībnieku ir Latgalē — 60, tad seko Vidzeme — 46, Kurzeme — 27, Zemgale — 21 un Rīgas reģions, kur pasākumā šogad ir iesaistījušies 14 cilvēki. Arī šogad vairums pasākuma dalībnieku (93%) izmantoja iespēju saņemt tieši transporta izdevumu kompensāciju un tikai 7% — ires izdevumu atlīdzību. Maksimālā summa, ko nodarbinātais kompensācijā var saņemt četru mēnešu laikā, ir 398,40 eiro, informēja NVA sabiedrisko attiecību nodaļas vadītāja Iveta Kancēna.

Pašreiz mobilitātes programmas dalībnieki strādā visdažā-

dākās nozarēs, pārstāvētas tādas profesijas kā, piemēram, šuvējs, pavārs, konditors, celtnieks, būvnieks, projekta vadītājs, kokapstrādes iekārtu operators, auto vadītājs, agronoms, viesmīlis, elektrīks, elektromontieris, administrators, zivju apstrādātājs, sagādnieks, teksta maketētājs, mehāniķis un citas. Ieguvēji ir ne tikai darba meklētāji, bet arī darba devēji, jo savam uzņēmumam nepieciešamos speciālistus var piesaistīt no attālākām pilsētām vai novadiem. Jāatzīmē, ka 85% nodarbināto pēc mobilitātes programmas atbalsta saņemšanas beigām turpinā strādāt pie tiem pašiem darba devējiem.

Reģionālās mobilitātes programmā ir ērti iesaistīties un saņemt NVA atbalstu. Proti, kad NVA reģistrēts bezdarbnieks atrod darbu, kas ir vismaz 20 kilometru attālumā no viņa deklarētās dzīves vietas, viņam jānododas uz savu NVA filiāli un jāiesniedz pieteikums mobilitātes atbalsta saņemšanai. Tas ir jāizdara 10 darba dienu laikā no darba līguma noslēgšanas ar darba devēju.

Savukārt darba sludinājumam pirms tam vismaz nedēļu iepriekš ir jābūt publicētam NVA CV/Vakanču portālā. Bezdarbnieks var pieteikties NVA filiālē arī personīgi, pa pastu vai elektroniski ar e-parakstu. Klientu ērtībām iesnieguma paraugs finanšu atlīdzības saņemšanai atrodams arī NVA mājaslapā — *Komersantu nodarbināto personu reģionālās mobilitātes veicināšana*.

Savukārt finanšu atlīdzības aprēķinu NVA veic, ņemot vērā iesniegto finanšu atlīdzības pamatojumu un transporta vai ires izdevumus apliecināšos dokumentus. Tas nozīmē, ka jau pirmajā darba attiecību mēnesī nodarbinātajam ir jākrāj biļetes vai degvielas čeki, vai jāslēdz un NVA jāuzrāda ires līgums, kā arī maksājums.

Lai cilvēki, kuri nevar atrast darbu savā pagastā vai pilsētā, varētu sākt strādāt pie attālākām darba devējiem Latvijā, Nodarbinātības valsts aģentūra (NVA) kopš pērnā gada pavasara īsteno reģionālās mobilitātes pasākumu «Darbs Latvijā». Tas paredz, ka

attālāk no dzīvesvietas nodarbinātām personām pirmo darba attiecību četru mēnešu laikā ir iespēja saņemt finansiālu atbalstu — transporta vai dzīvojamās telpas ires izdevumiem.

Detalizētāka informācija par pasākumu atrodama sadaļā «Klientiem» — «Nodarbinātajiem» — *Komersantu nodarbināto personu reģionālās mobilitātes veicināšana*.

NVA Preiļu filiāles vadītājas pienākumu izpildītāja Anita Anspoka informēja, ka filiāles apkalpojamajā teritorijā šo programmu izmanto vāji, — pieteikušies tikai divi bezdarbnieki no Livānu novada. Anita Anspoka stāstīja, ka tam ir vairāki iemesli. Lielā mērā tas saistīts ar neizdevīgo sabiedriskā transporta kursēšanas grafiku, jo cilvēkiem nav iespēju laikā aizbraukt uz darbu citā pilsētā un paspēt atgriezties mājās. Visbiežāk lauku apvidū autobusi kursē tikai divas reizes dienā, daudzviet — tikai pāris reizes nedēļā. Tāpat šajā program-

mā ir strikti nosacījumi attiecībā uz darba algu, — tā nedrīkst būt mazāka par minimālo mēneša algu, bet ne lielāka — par divām minimālajām mēneša algām. Daļa no bezdarbniekiem cenšas darbu meklēt Rīgā, savukārt šī pilsēta reģionālās mobilitātes programmā neietilpst. Bezdarbnieku vidū ir daudz sieviešu, kuras audzina bērnus. Ir grūti iedomāties, kā viņām būtu iespējams rītos palaist bērnu uz skolu, pašām doties uz kādu tālu pilsētu, bet vakarā atgriezties un sagaidīt bērnus mājās. Tāpat tas ir sarežģīti cilvēkiem pirmspensijas vecumā, ar vāju veselību, kuriem tāla braukāšana un ceļš ir nogurdinošs. Pastāv arī noteikums, ka, lai cilvēks, kurš iekārtojies darbā, varētu pieteikties mobilitātes programmai, vakancei jābūt reģistrētai NVA. Pretējā gadījumā mobilitātes programmas atbalstu nevar saņemt.

Ideja par šādu programmu bija laba, bet noteikumi grūti izpildāmi, atzina Anita Anspoka.

Secinājums pēc talkas — parks kļuvis daudz tīrāks

Pagājušajā piektdienā, 17. oktobrī, Preiļu parkā valdīja rosība. Desmitiem talcinieku grāba lapas, vāca atkritumus, tīrīja diķus un kanālus, atbrīvojot no sakritušajiem koku zariem un straumes veidotajiem sanesumiem. Talka notika pārrobežu projekta ietvaros, kas ir daļa no Latvijas, Igaunijas un Krievijas kopīgas programmas un veltīta ūdens vides aizsardzībai un zaļajām aktivitātēm pierobežas reģionos.

Preiļu novada domes Attīstības daļas projektu koordinatore Līga Upeniece pastāstīja, ka projekta partneri ir Latgales pašvaldības Latvijā, arī četras pašvaldības Krievijā — Pečori, Sebeža, Pleskava un Pitlova. Atbilstoši projekta idejai tiek rīkotas talkas vides sakopšanai, sakopti ūdens objekti, rakstīti tehniskie projekti ūdens tīrņu attīrīšanai.

Galvenais talcinieku uzdevums bija parka diķu un kanālu sakopšana, teica Līga Upeniece. Viņa atzina, ka diķu un kanālu sistēma Preiļu parkā ir darba ziņā visapjomīgākais ūdens objekts, arī teritorijas ziņā tas ir vislielākais. Projekta koordinatore secināja, ka atsauce bija liela. Oficiālais talcinieku saraksts sniedzās pāri septiņiem desmitiem dalībnieku, taču bija arī tādi, kas nebija reģistrējušies. Pārstāvētas bija Preiļu 2. vidusskola, Preiļu Valsts ģimnāzija, biedrība PAKAC, Preiļu novada dome, novada kultūras centrs, Preiļu galvenā bibliotēka, pašvaldības policija, vakarskola un citas iestādes. Līga uzsvēra, ka vislielākais paldies jāsauc SIA «Preiļu saimnieks», kas nodrošināja ar tehniku un strādniekiem.

Šī paša projekta ietvaros līdzīga talka tika rīkota pērnā gada oktobrī, kad arī sakopa diķus un kanālus. Tāpēc šoreiz varot droši apgalvot, ka parka ūdeņu sistēma darbojas un vide ir ievērojami tīrāka. To sekmē atjaunotās dzirnavu diķa slūžas, notiek ūdens nomaiņa. Diķos kūšā dzīvība, par ko liecina maksšķerņu lomi. Lielu darbu plašās teritorijas uzturēšanā kārtībā iegulda pašvaldība. SIA «Preiļu saimnieks» komunālās daļas vadītāja Zenta Igolniece pastāstīja, ka kopš pavasara vairākas reizes dienā parka teritoriju pārbauda strādnieki, savācot atkritumus. Tāpēc talkas dienā, apstaigājot diķus,

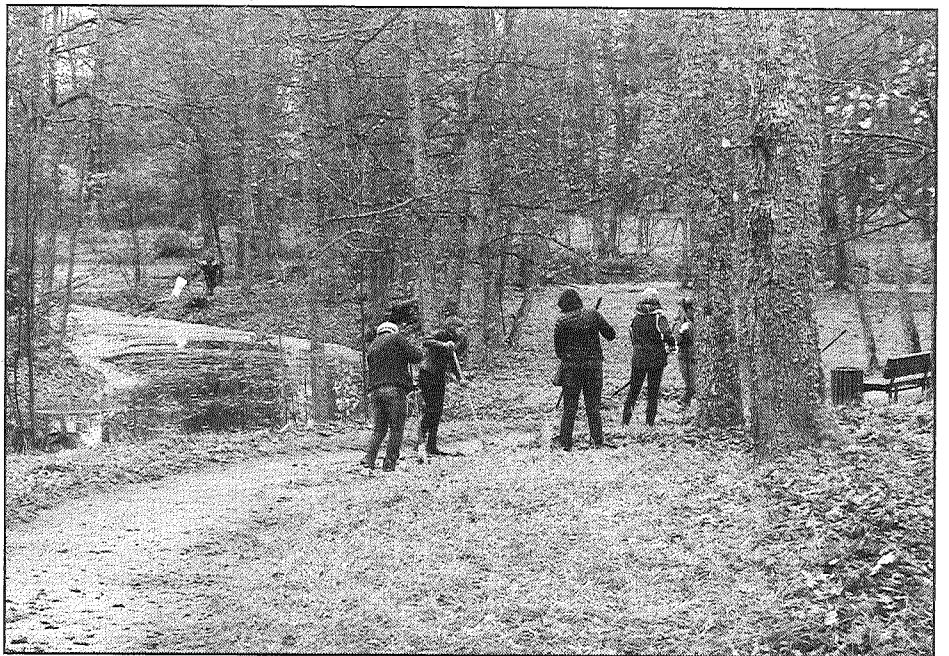
● Laiks strādāšanai parkā bija ideāls — silts un sauss, tāpēc talciniekiem noskaņojums bija lielisks. Foto: A. Šņepsts

kanālmalas, savākti vien nedaudzi maisi ar tukšām pudelēm, skārdenēm un dažādu drazu. To nevarot pat salīdzināt ar pērnā gada «guvumu», kas bija mērāms vairākās traktora kravās.

Līga Upeniece pavēstīja, ka pārrobežu projekta galvenais ieguvums būs izstrādātā tehniskā dokumentācija parka diķu sistēmas pilnīgai rekonstrukcijai un atjaunošanai, Preiļupites un Saltupes sakārtošanai. To varēsīm, kā saka, laist apgrozībā caur citiem Eiropas Savienības fondiem jaunajā plānošanas periodā, uzsvēra projekta koordinatore.

Pēcpusdienā talcinieki pulcējās pie estrādes, kur Zemessardzes 35. nodrošinājuma bataljona pavāri bija sagādājuši strādniekiem siltas un sārtas pusdienas.

● Plašā parka teritorija un kanālu malas tiek sakoptas regulāri, tāpēc šoreiz tika savākti tikai nedaudzi maisi ar atkritumiem.

Jauniešu biedrība PAKAC iztaujā viesus

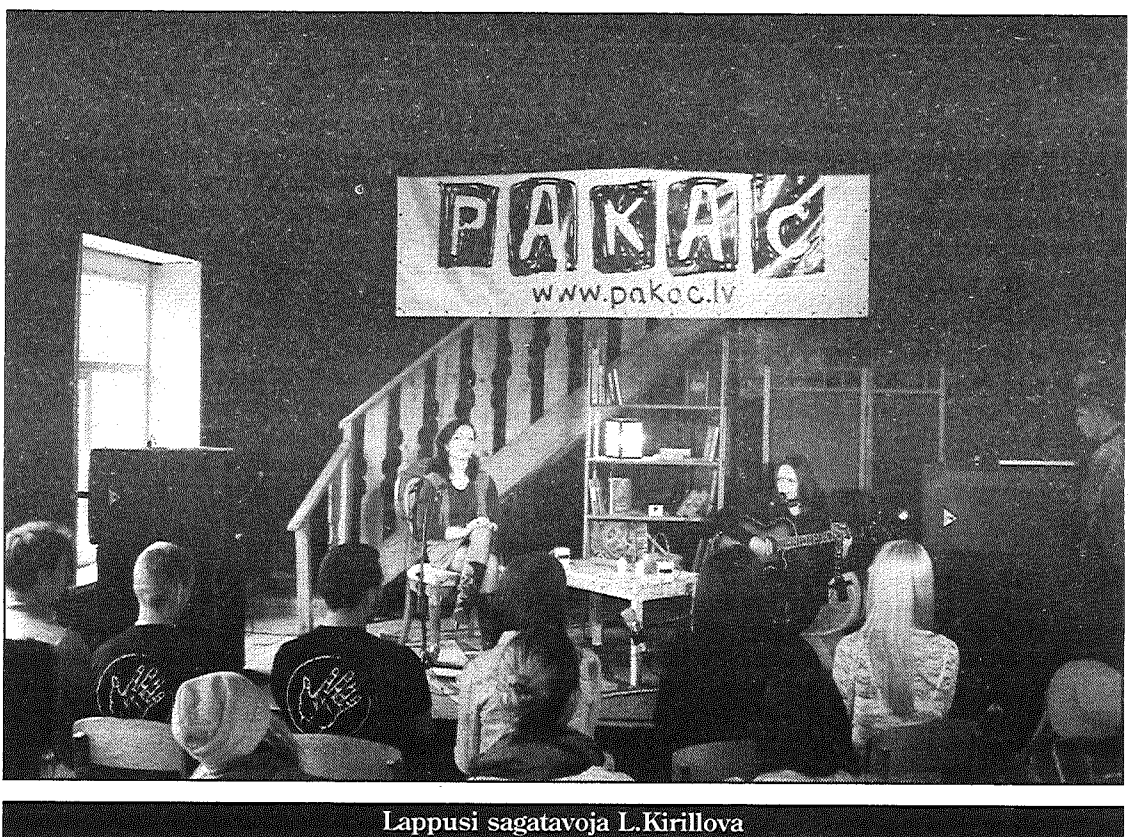
Jauniešu biedrība PAKAC nesēn nāca klajā ar jauna veida projektu — «50 jautājumi», kurā tiek iesaistīti daudzi interesanti, radoši un aktīvi cilvēki, dažādu organizāciju un profesiju pārstāvji. Debija bija 12. oktobrī, informē projekta vadītājs Justs Ribinickis. PAKAC telpās pulcējās jaunieši, kas bija ieradušies uz sarunu nepiespiestā un radošā gaisotnē ar Preiļu novada jauniešu speciālisti Santu Ancāni.

«50 jautājumi» ir neformāla veida tikšanās, kurā uz sarunu katru reizi tiek aicināti interesanti un radoši dažādu organizāciju un profesiju pārstāvji no Preiļu novada. Pasākums norisinājās mājīgā noskaņā, draudzīgā atmosfērā ar iespēju cienāties ar siltu tēju. Tika padomāts arī par muzikālā noformējuma radīšanu, klātesošie klausījās vietējā talanta Rūtas Pastares balsi.

Pasākuma mērķis ir ļaut jauniešiem noskaidrot atbildes uz sev interesējošiem jautājumiem par konkrēto viesi, viņa nodarbošanos, hobijiem, ikdienu, pieredzi, veiksmes stāstiem, komiskiem notikumiem un tā tālāk. Ikvienam tiek dota iespēja papildināt jau sagatavotos biedrības PAKAC jautājumus un brīvi izteikties, iesaistoties sarunā.

Pirmā tikšanās ar Santu Ancāni rosināja arvien jaunas idejas par to, kā varētu uzlabot pasākuma norisi, kas vēl piesaistītu un interesētu jauniešus. Arī turpmākajās «50 jautājumi» tikšanās būs gaidīts ikviens interesents. Nākamais viesis uz jautājumiem atbildēs 9. novembrī pulksten 15.00.

● PAKAC jaunā projekta «50 jautājumi» pirmā tikšanās bija ļoti apmeklēta. Uz daudzajiem jautājumiem atbildēja Preiļu novada jauniešu speciāliste Santa Ancāne.

Lappusi sagatavoja L. Kirillova

Top velotrase

Biedrība «Veloklubs Livāni» Livānu novada Grīvas mežā realizē vērienīgu projektu, kura rezultātā tiks izveidota ļoti moderna, apgaismota un daudzfunkcionāla trase divu kilometru garumā. To ikviens interesents varēs izmantot dažādām sportiskām aktivitātēm.

Vasaras sezonā trasi varēs izmantot skrīšanai, nūjošanai, soļošanai, riteņbraukšanai, zirgu izjādei un tamlidzīgām

aktivitātēm, savukārt ziemā — distanču slēpošanai klasiskajā un arī slidsoli. Trases teritorijā tiks izbūvēti divi tilti pāri gravai un viens tunelis — pārvads trases distancē. Projekta ietvaros paredzēts izbūvēt slēpju nomas punktu un nodrošināt slēpju nomu. Nākotnē trases teritorijā paredzēts ierīkot atpūtas vietas un turpināt pilnveidot teritoriju, izveidojot «atrakciju un piedzīvojumu trasi», kā arī citu infrastruktūru veselīga dzīvesveida veicināšanai.

Projekta īstenošanai ir izstrādāts un

Livānu būvvaldē apstiprināts tehniskais projekts. Daudzfunkcionālās trases būvniecība un aprīkošana tika veikta sešās kārtās. Projekta pirmās kārtas realizācijai ir saņemts publiskais finansējums 18 497,33 eiro apjomā saskaņā ar apstiprinātu projekta pieteikumu Eiropas Lauksaimniecības Fonda Lauku Attīstībai (ELFLA) Lauku attīstības programmas pasākumā «Lauku ekonomikas dažādošana un dzīves kvalitātes veicināšana vietējo attīstības stratēģiju īstenošanas teritorijā». Kopējās izmaksas varētu sastādīt ap-

mēram 500 000 eiro.

Ir uzsākta projekta pirmās kārtas realizācija, tās gaitā tiek veidots trases profils, atmežota trases teritorija, izrauti koku celmi, uzfrēzēta trases virskārta un veikti trases apgaismojuma izbūves darbi.

Gatavojoties pirmās kārtas darbu veikšanai, tika saņemtas visas nepieciešamās atļaujas un veikta saskaņošana ar iesaistītajām valsts un pašvaldību institūcijām. Pirmās kārtas nodošanas termiņš ir nākamā gada vasara.

Latvijas autokrosa čempionātā — līvānietim sudrabs

Vēl nebijušu sasniegumu Līvāniem — otro vietu Latvijas autokrosa čempionātā sagādājis līvānietis Edijs Varnas. Šādu rezultātu jaunajam autosportistam izdevies sasniegt pēc 10 gadu neatlaidīga darba.

Trenēties autosportā Edijs sāka 15 gadu vecumā — 2004. gadā. Līdz 2008. gadam startējis amatieru līmenī, bet tad nolēmis pievērsties šim sporta veidam profesionālā līmenī.

Šī sezona Edijam bija īpaši veiksmīga. Viņš ar panākumiem startēja Latvijas un Baltijas čempionāta dažādos posmos Latvijā un Lietuvā. Divi autokrosa posmi notika Smiltēnē, divi Vecpilī un viens posms — Lietuvā. Edijs atceras, ka pirmais posms nebija īpaši veiksmīgs tehnisku problēmu dēļ, taču otrajā posmā jau veicās labāk. Tiesa, šajā posmā tiesnesis saskatīja neatļautu ap-

● Autosportists Edijs Varnas (ceturtais no labās) kopā ar līdzjutējiem noslēdzošajā autokrosa posmā Lietuvā.

dzišanas manevru, līdz ar to Edijs ierindojās tikai devītajā vietā no 20.

«Trešajā posmā gāju uz visu banku. Veiksmīgi priekšbraucieni garantēja finālā pirmo starta rindu, kas nav mazsvarīgi. Savukārt precīza riepu izvēle ļāva uzvarēt fināla braucienā. Ceturtais posms notika Smiltēnē, kur, pa-

teicoties lieliskam mehāniķu darbam, tika izcīnīta trešā vieta,» stāsta Edijs. «Uz piektā posma sacensībām Lietuvā kopā ar mani devās arī daudzi līvānieši. Līdzjutēju atbalsts, Līvānu karogs, ko viņi bija paņēmuši līdzi, — tas viss deva papildus stimulu. Sapratu, — lai kļūtu par čempionu, man jābūt ātrākam par pie-

● Emocionāls foto — uzvara Vecpils posmā, kur Edijam izdevās izrauties priekšgalā, aiz sevis atstājot daudz spēcīgākus sportistus.

ciem citiem latviešiem. Diemžēl līdz čempiona titulam nedaudz pietrūka, jo apdzīšanas iespēju trasē nebija gandrīz nekādu.»

Autosports nav lēts prieks — sezonā nepieciešams ap 20 000 eiro. Lai sagatavotos vienam sacensībām, vajadzīgs ap 1000 eiro, savukārt jauns dzinējs izmaksā

aptuveni 10 000 eiro. Edijs atzīst, ka šādi sasniegumi nebūtu iespējami bez ģimenes un sponsoru atbalsta, tāpēc viņš saka paldies saviem atbalstītājiem, kā arī Oskaram Skudram un lieliskajiem mehāniķiem, kuri izdarīja milzīgu darbu, sagatavojot tehniku katram braucienam.

LĪVĀNU NOVADA DOMES SĒDĒ LEMTAIS

Izmaiņas komisiju un būvvaldes sastāvā

Ar 2014. gada 1. oktobri Livānu novada domes administratīvās komisijas sastāvā iekļauts deputāts Māris Grigālis, bet Valsts vides dienesta sabiedriskais vides inspektors Viktors Piļščikovs iekļauts vides uzraudzības un kārtības komisijas sastāvā.

Savukārt par Livānu būvvaldes vadītāju ar 2014. gada 1. oktobri apstiprināta Livānu novada domes būvniecības un infrastruktūras daļas būvzinieciene, Livānu būvvaldes locekle Diāna Kleina.

Piešķirti līdzekļi

10 648 eiro piešķirti tehniskā projekta izstrādei un ekspertīzei projektam «Jersikas kultūras un sabiedriskā centra ēkas rekonstrukcijas energoefektivitātes paaugstināšana». 7998,73 eiro piešķirti projekta «Elektroniskā informācijas stenda iegāde un uzstādīšana Livānos» paredzēto aktivitāšu realizācijai Livānu novada domes budžeta projekta «Domes skvēra un domes ēkas teritorijas labiekārtošana Rīgas ielā 77 un Rīgas ielā 79, Livānos» pirmās kārtas darbu realizācijai.

Skatuves tēpu iegāde

Dome lēma piedalīties Lauku atbalsta dienesta izsludinātajā Latvijas Lauku attīstības programmas 2007. – 2013. gadam projektā «Skatuves tēpu iegāde Rudzātu un Jersikas pagastu pašdarbības kolektīviem».

Projekta apstiprināšanas gadījumā, dome līdzfinansēs 2205,34 eiro no 2015. gada

pašvaldības budžeta. Projekta kopējās izmaksas 8 607,94 eiro (90% ELFLA, 10% domes finansējums).

Dome lēma atbalstīt biedrības «Skrituls» projekta «Abrenes tautas tēpu iegāde vidējās paaudzes deju kolektīvam «Daugavieši»» iesniegšanu Lauku atbalsta dienesta izsludinātajā Latvijas Lauku attīstības programmā 2007. – 2013. gadam. Arī šim projektam paredzēts pašvaldības līdzfinansējums 10% jeb 7115 eiro no 2015. gada pašvaldības budžeta.

Nosaka cenu pacēlāja noma

Sakarā ar hidrauliskā pacēlāja NIFTY-LIFT N120TE iegādi pašvaldībā dome apstiprināja tā izmantošanas tarifus: Livānu novada domes iestādēm un struktūrvienībām 12 eiro stundā plus PVN; citiem interesentiem – 20 eiro stundā plus PVN.

Telpu noma

Izskatot SIA «REF» iesniegumu, nolemts veikt grozījumus līgumā un samazināt firmas iznomāto pagrabstāva telpu platību ēkā Rīgas ielā 77, Livānos, atstājot nomā telpu 9,7 kvadrātmetru platībā, un saglabāt tiesības SIA «REF» nodot telpu apakšnomā pašnodarbinātām personām – šuvējām.

Nodod atsavināšanai

Nolemts nodot atsavināšanai pašvaldības īpašuma objektu – atsevišķu apbūvētu zemesgabalu Meža ielā 6, Livānos 912 kvadrātmetru platībā. Uzdots privatizācijas un pašvaldības mantas atsavināšanas komisijai organizēt atsavināšanai zemes gabala novērtēšanu un nodrošināt atsavināšanas procesu.

Ekspertīzē vērtēs, vai var «atdzīvināt» uzņēmumu «Livānu karbons»

Livānu novada domes ārkārtas sēdē Rīgas Tehniskās universitātes Enerģētikas un elektrotehnikas fakultātes Vides aizsardzības un siltuma sistēmu institūta profesore Dagnija Blumberga prezentēja deputātiem pētījumu «Vides piesārņojums kokogļu ražotnē».

LAS «Latvijas Krājbanka» administrātora pārstāvis Ingus Rigass un SIA «Livānu karbons» pārstāve Mīla Fomkina informēja deputātus, ka gan LAS «Latvijas Krājbanka» administrātoru birojs, gan potenciālais investors ir ieinteresēti atjaunot kokogļu ražošanas procesu Rožupes pagastā tikai gadījumā, ja visas darbības, kas saistītas ar būvniecību un ražošanas procesa atjaunošanu, tiks veiktas atbilstoši normatīvo aktu prasībām un atbilstoši normatīvo aktu noteikumiem, kā arī organizējot sabiedrības līdzdalības pasākumus.

Uzklausot visu pušu viedokļus, domes deputāti nolēma pēc B kategorijas piesārņojošās darbības atļaujas saņemšanas no Valsts vides pārvaldes piekrist ekspertīzes un mērījumu veikšanai divu mēnešu periodā SIA «Livānu karbons» īpašumā «Karbons», Livānu novada Rožupes pagastā. Nolemts vērsties Valsts vides dienesta Daugavpils reģionālajā pārvaldē ar lūgumu veikt kontroli SIA «Livānu karbons».

Ekspertīzes plānotais periods ir no 2014. gada 20. septembra līdz 20. novembrim. Livānu novada dome tās veicējiem

izvirzījusi sekojošus nosacījumus:

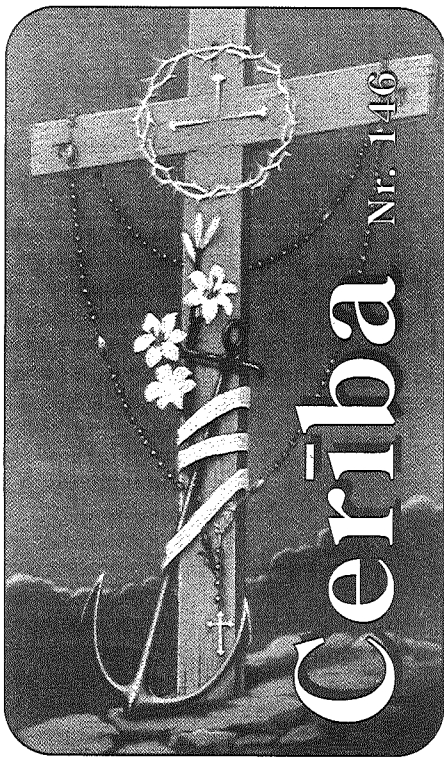
Pirms darbības uzsākšanas veikt sabiedrības informēšanu par darbības uzsākšanu pētīšanas režīmā. Iepazīstināt iedzīvotājus ar B kategorijas iesniegumu un plānotajām darbībām.

Atbilstoši likuma «Par piesārņojumu» 4. pantam nodrošināt visus nepieciešamos pasākumus, lai novērstu piesārņojuma rašanos vai samazinātu tā emisiju, nodrošināt vides kvalitātes normatīvu ievērošanu, veikt piesārņojošās darbības monitoringu, kā arī ievērot prasības attiecībā uz piesārņojošās darbības vietu, apkopojot un sniedzot darbiniekiem, kuri veic piesārņojošu darbību, nepieciešamo informāciju par tās iespējamo ietekmi uz cilvēku veselību un vidi.

Nemot vērā lauku viensētu atrašanos no 40 m līdz 400 m attālumā no paredzētās darbības norises vietas, nodrošināt Ministru kabineta 2004. gada 27. jūlija noteikumu nr. 626 «Noteikumi par piesārņojošās darbības izraisīto smaku noteikšanas metodēm, kā arī kārtību, kādā ierobežo šo smaku izplatīšanos» prasību ievērošanu, kā arī Ministru kabineta 2002. gada 12. marta noteikumu nr.107 «Ķīmisko vielu un ķīmisko produktu klasificēšanas, marķēšanas un iepakojšanas kārtība» prasību ievērošanu.

Uzsākot būvju eksperimentālo ekspluatāciju, ievērot Būvniecības likuma (spēkā esošs ar 2014. gada 1. oktobri) 21. panta noteikumus.

Sabiedriskā apspriešana notiks 21. oktobrī pulksten 16.00 Rožupes kultūras namā.

Lūgšana

Mans Dievs un mans Tēvs, kad es aizmigšu miegā, ko sauc par nāvi, tad mana gulvieta būs Tavā klēpī. Tavas rokas mani turēs, kā māte aijā savu aizmigušo bērnu.

Mans Dievs un mans Tēvs, Tu būsi nomodā. Tu sargāsi tos, kurus es mīlu un tad būšu atstājis tos, kas mani meklēs, bet vairs nesatiks.

Tu raudzies uz laukiem, kas glabās manu darbu. Tu liksi krist baltām sniegpārslām pār manis iemītajām pēdām un sūtīsi savu mieru pār tām dienām, kuras es būšu vadījis steigā. Tu mazgāsi to, kas bija aptraipīts, un mani, nabaga svešinieku un svētceļnieku zemes ceļos, Tu pārveidosi pēc sava prāta.

Tava griba ir mana cerība, mana rītdiena, mans ceļš pāri laikam, mana atpūta, mans drošais patvērums. Visspožākā saule tai blakus ir vien nespodrs atspīdums, un viscēlākās cilvēka domas — vien blāva atblāzma.

Jā, Tev, mans Dievs un mans Tēvs, es uzticu sevi. Tev es atdošu visu.

Āmen

Šarls Vagners

2. novembris — Miruso piemiņas diena

Visu Svēto dienā — 1. novembrī — atceramies tos, kuri pēc šīs dzīves gaitām jau ir debesīs. Taču šī diena ir kā savijas un saplūst ar 2. novembri — Mirušo piemiņas dienu.

Par visiem svētajiem Bibēlē atrodam Jāņa parādīšanās grāmatā teikto:

«Liels pulks, ko saskaitīt neviens nevarēja, no visām tautām, no ciltīm, tautībām un valodām stāvēja goda krēsla priekšā un Jera priekšā, apģērbti baltās drānās un ar palmu zariem rokās.»

Patī doma atcerēties visus svētos sniežas līdz kristietības pirmajiem gadsimtiem. Austrumu baznīca jau ceturtajā gadsimtā pieminēja savus mocekļus, pie tam piemiņas dienu datumu bija dažādi.

Antiohijas bīskaps Svētais Jānis Zeltmute raksta, ka Antiohijas baznīcā mocekļu piemiņas diena bija pirmā svētdiena pēc Vasarsvētkiem. Mūsdienās grieķu katoļi šo svētdienu tā arī sauc par Visu Svēto svētdienu.

Austrumsīriešu liturģijā visi svētie tiek pieminēti pirmajā piektdienā pēc Lieldienām. Romas liturģijā visi svētie sākumā tika pieminēti 13. maijā. Pāvesta Bonifācija IV (miris 615. gadā) laikā šī diena kļuva slavēta ar to, ka imperators Fokuss pagānu tempļi Panteonu, ko neviens nelietoja jau aptuveni 100 gadus, uzdāvināja kristiešiem, un 610. gada 13. maijā tur tika iekārtota kristiešu svētnīca. To konsekreja Jaunavas Marijas un mocekļu godam. Rakstiska liecība vēsta, ka pāvests atļāva tur pārvietot mirstīgo atliekas no katakombām.

Kāpēc par Visu Svēto dienu izvēlējās 1. novembri? Pāvests Gregors III (miris 741. gadā) iekārtoja Svētā Pētera bazilikā kapelu Visu Svēto godam un iesvētīja to 1. novembrī. Tā radās ieraša šajā die-

nā atcerēties visus svētos. Šāda tradīcija sākumā bija tikai Anglijā un Īrijā. Pāvests Siksts IV (miris 1484. gadā) šiem svētkiem noteica vigīliju un pavēlēja svinēt astoņas dienas. Romas kalendāra reforma vigīliju un oktāvu atcēla.

Miruso piemiņas diena sākumā arī tika svinēta dažādos laikos. Pirmoreiz Mirušo piemiņas dienas svinēšanu klostēriem noteica svētais bīskaps Izidors no Seviljas (miris 636. gadā), bet 9. gadsimtā abats Eigids no Fuldas norādīja, ka Mirušo piemiņas diena būtu svinama 17. decembrī.

Kopš 9. gadsimta Mirušo piemiņas dienu svinēja vairākos klostēros. No klostēriem tradīcija ātri izplatījās pa visu Eiropu, to svinēja Šveicē, Itālijā, Francijā, Vācijā, Anglijā. Vienīgi datums vēl nebija īsti skaidri noteikts. Vienā valstī tas bija 17. decembris, citur — 14. vai 26. janvāris.

Pirmie šo piemiņas dienu 2. novembrī sāka svinēt mūki Cluny klosterī Francijā 998. gadā. Abats Svētais Odilons (miris 1048. gadā) ieteica visos klostēros par mirušajiem celebrēt Svēto Misi, dziedāt psalmus un ar aizlūgumiem pagodināt visus ticīgos mirušos — tūlīt pēc Visu Svēto dienas. Tika sastādīta īpaša liturģija, ko ātri pārņēma klosteri Vācijā un Anglijā. Vienīgi Itālijā, īpaši Roma, 2. novembri pieņēma vien 13. gadsimtā.

Miruso piemiņas diena bija zināma un pazīstama arī pagānu tautām. Bija pazīstama tā sauktā parentālija, romiešiem tie bija ziedojumi un svinības par piemiņu nomirušajiem vecākiem. Tās parasti notika no 13. līdz 22. februārim.

Pagāni mirušos pieminēja ar ēdieniem un dzērieniem kapsētās un mājās. 567. gadā Tursas sinode pieņēma lēmumu aizliegt šos pagānu pasākumus.

Sākumā kristieši savus mirušos at-

cerējās trešajā dienā pēc nāves un pirmajā miršanas gadadienā. Vēlāk vēl tika atzīmēta arī septītā un 30. apbedīšanas diena. No 15. gadsimta beigu posma Spānijā dominikāņi ieviesa kārtību, ka katrs priesteris 2. novembrī var celebrēt trīs Svētās Mises (kā Ziemassvētkos). Pāvests Benedikts XIV 1748. gadā šo privilēģiju apstiprināja Spānijas, Portugāles un Latīņamerikas priesteriem.

Savukārt pāvests Benedikts XV 1915. gada 10. augustā šo privilēģiju attiecināja uz visiem Romas katoļu priesteriem un tāpēc, ka Pirmā pasaules kara laikā bija milzums upuru.

2. novembrī dievnamos, kapsētās un apkārt baznīcai notiek sēru procesijas. Sekojot priesteriem, ticīgie dzied «Viņš pastardienas briesmās...». Procesija apstājas piecas reizes — lūdzot par priesteriem; lūdzot par vecākiem; lūdzot par piederīgajiem; lūdzot par kapsētās apbedītajiem; lūdzot par šķīstītavā esošām dvēselēm.

Procesija simbolizē cilvēces vēsturisko ceļojumu uz mūžīgā Tēva mājām. Procesija atgādina mūsu zemes dzīvi un ceļojumu uz mūžību kopā ar tiem, kuri jau atdusas Dieva mierā. Tā ir mūsu ticības izteiksme mūžīgai dzīvei un augšamcelšanai no mironiem.

Pāvests Svētais Pijs X Mirušo piemiņas dienā 1914. gadā piešķīra atlaidas astoņas dienas, sākot no 2. novembra. Katrs, kas ir svētdarošā Dieva žēlastības stāvoklī, skaitot «Tēvs mūsu» un «Es ticu», saņem atlaidas par mirušajiem. Pilnīgas atlaidas var iegūt tikai vienu reizi dienā, bet ir jāizpilda trīs noteikumi: bikts; Svētā Komūnija; jālūdzas Svētā Tēva nodomā (kāds ir tajā mēnesī). Jāsakārto arī kapsētas.

Prāvests A. Budže

Lūgšanu nedēļa par mirušajiem Aglonā

Dvēseles, kas ir vienotas Jēzū, nekad nešķiras. Lai satiktos, viņu rīcībā vienmēr ir atmiņas un cerība.

1. — 8. novembris — kristīgajā Baznīcā tā ir lūgšanu nedēļa par mirušajiem. Lūgšana izriet no ticības un pieder pie labajiem darbiem. Aglonas bazilikas priesteris Daumants Abrickis saka: «Ticīgie var saņemt pilnas atlaidas, kuras drīkst vēltīt tikai mirušo nodomā, ja:

— laikā no 1. līdz 8. novembrim (ieskaitot) dievbijīgi apmeklēs kapsētu un lūgsies par mirušajiem, kaut vai tikai domās;

— visu ticīgo Mirušo piemiņas dienā apmeklēs baznīcu un tur noskaitīs Kunga lūgšanu «Tēvs mūsu» un «Es ticu».

Aglonas bazilikā no 1. līdz 8. novembrim katru vakaru pēc Sv. Mises notiks aizlūgums par mirušajiem.»

1. novembrī

Pulksten 7.00 — Svētā Mise;
pulksten 12.00 — Visu Svēto dienas Svētā Mise;
pulksten 17.30 — sveču vakars Aglonas kapos;
pulksten 18.30 — vesperes par mirušajiem Aglonas bazilikā;
pulksten 19.00 — Svētā Mise par mirušajiem.

2. novembrī

Pulksten 10.00 — Svētā Mise par mirušajiem;
pulksten 12.00 — Svētā Mise par mirušajiem un pēc dievkalpojuma aizlūguma procesija;
pulksten 18.30 — vesperes par mirušajiem;
pulksten 19.00 — Svētā Mise par mirušajiem un pēc dievkalpojuma aizlūguma procesija.

8. novembrī

Lūgšanu nedēļas par mirušajiem noslēgums. Pulksten 19.00 Aglonas bazilikā kopīgi saziedot Svētā Mise par mirušajiem, pēc dievkalpojuma aizlūguma procesija.

Franča Trasuna 150 gadu jubileja

16. oktobrī apritēja garīdznieka un politiskā aktivista Franča Trasuna 150 gadu jubileja.

Uz piemiņas svēto Misi Rēzeknes Jēzus Sirds katedrālē pulcējās priesteri, kultūras darbinieki, Rēzeknes Katoļu vidusskolas saime un ticīgā tauta. Bīskaps Jānis Bulis sprediķi atgādināja F. Trasuna ieguldījumu Latvijas un īpaši Latgales kultūras un garīgās izaugsmes attīstībā.

Francis Trasuns jāpiemin ar lepnumu, ar pateicību un jācildina viņa nopelni Latgales labā. Viņš bija pirmais lielais latgalietis jau tad, kad ne Latgales, nedz arī Latvijas vēl nebija. Pateicoties viņa pūlēm un cīņai, Latgale

izkļuva no Vitebskas guberņas un pievienojās kopējai Latvijas valstij. F. Trasuna galvenais darba lauks līdzās priesterībai bija publicistika. Viņš pats ir atzinies, ka visu laiku karstākā vēlēšanās bijusi pacelt Latgales zemniekus garīgi un materiāli, radīt Latgalē vajadzīgos inteliģences spēkus un apvienot latviešu tautu vienā organismā. Lai šos mērķus sasniegtu, F. Trasuns droši devās dzīves cīņā, lauzdams sev ceļu uz priekšu ar dedzīgiem vārdiem un vēl dedzīgākiem rakstiem dažādos preses izdevumos gan latgaliešu, gan latviešu literārajā valodā. Raksti bija galvenais ierocis, ar kuru varēja karot par tautas labāku nākotni.

● Franča Trasuna 150 gadu jubilejas svinību dalībnieki.

LŪGŠANA DIEVAM IR PIRMAIS SOLIS UZ DEBESU VALSTĪBU.

Rēzeknē atklāts un iesvētīts kardināla Juliana Vaivoda piemineklis

1. oktobrī Rēzeknes Jēzus Sirds katedrālē notika Latvijas Romas katoļu Baznīcas pirmā kardināla Juliana Vaivoda piemiņas dievkalpojums, uz kuru pulcējās daudzi priesteri, plašs ticīgo loks, valdības pārstāvji, deputāti, Rēzeknes un Preiļu pašvaldību pārstāvji. Svinīgajā dienā klāt bija arī pieminekļa tēlniece Svetlana Marčenko, projekta atbalstītāji Andris Kozuls un Vasilij Smuļs, kā arī Rēzeknes Katoļu vidusskolas audzēkņu un pedagogu saime.

Svētās Mises laikā V.E. Rēzeknes — Aglonas diecēzes bīskaps Jānis Bulis pārdomāja kardināla Vaivoda dzīvi, lielo mīlestību un palīdzību uz Dievmāti, kā arī atgādināja vēsturisku notikumu — 1965. gadā Jēzus Sirds svētkos kardināls Vaivods vizitēja Rēzeknes Jēzus Sirds draudzē un iestiprināja 7000 ticīgos.

Pēc Svētās Mises Rēzeknes Katoļu vidusskolas dārzā tika atklāts un iesvētīts kardināla Juliana Vaivoda piemineklis — krūšutēls. Vieta izvēlēta tāpēc, ka 1920. gadā kardināls kā kapelāns un ticības mācības skolotājs darbojās šajā skolā, kas toreiz tika dēvēta par Rēzeknes ģimnāziju.

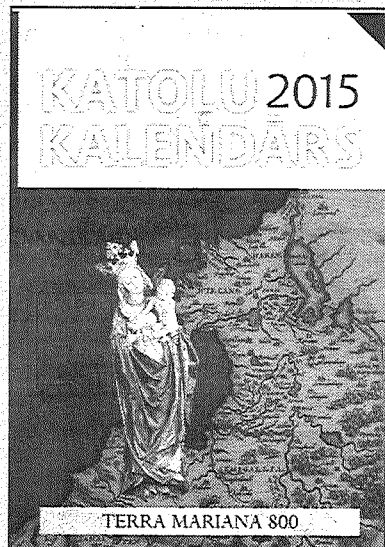
Izmantota www.radiaceze.lv.

Latvijas pirmā kardināla Juliana Vaivoda pieminekļa atklāšanas svētkos apmeklēja ticīgie, priesteri, valdības un pašvaldību pārstāvji, politiķi.

Iznākusi gadagrāmata «Katoļu Kalendārs 2015»

Oktobra sākumā ceļu pie lasītājiem uzsākusī gadagrāmata «Katoļu Kalendārs 2015», kuras vāku rotā Terra Mariana (Dievmātes Marijas zeme) 800. gadadienai veltīta ilustrācija.

Vēsturnieki priesteris Andris Priede un Vincents Tabors lasītājus iepazīstina ar notikumiem, kas saistīti ar 800 gadus seno vēsturi. Par Terra Mariana garīgo nozīmi sasaistē ar Latvijas nācijas saknēm raksta priesteris Andris Marija Jerumanis.

Rubrikā «Pagājušajā gadā» ir mūžībā aizgājušajiem priesteriem veltīti raksti — par Jēkabpils dekānu Jāni Bratuškinu un priesteri Romualdu Latkovski, tēvu Boļeslavu Baginski MIC un Antonu Šķeļu.

Jubileju sadaļā ir intervija ar Jelgavas bīskapu Edvardu Pavlovski, kuram 2015. gadā būs divas apaļas jubilejas — apritēs 65 dzīves un 40 priesterības gadi. Vēl ir intervijas ar diviem citiem jubilāriem — priesteri Oļģertu Daļecku, kas nākamgad svinēs 50 gadu priesterības jubileju, un priesteri Antonu Boldānu, kas svinēs 85. dzīves gadadienu.

Rubrikā «Ticības liecinieki» ir plašs apkopojums par 11 jaunajiem svētajiem, kurus Baznīca kanonizēja vai kanonizēs tuvākajā laikā. Ilzes Mežnieces raksts «Misiņā uz Latviju» ļauj iepazīt priesterus, kas dažādi Dieva pamudināti ieradušies mūsu zemē nest Kristus gaismu.

Šī gada rudenī notika Bīskapu sinode Vatikānā, kur uzmanības centrā ir ģimene. Plašu rakstu par ģimenes tēmu sagatavojis priesteris Andris Ševels, kurš runā par ģimeni kā «mājas Baznīcu», par tās aicinājumu un līdzdalību Kristus pravietiskajā, priesteriskajā un karaliskajā funkcijā.

I.Lisenkova

PRIESTERA PĀRDOMAS

Kas nepieciešams mūsu bērniem?

2006. gadā Polijā tika demonstrēta režisora Rišarda Zatorska filma «Tikai mīli mani» (*Tylko mnie kochaj*). Tajā ir parādīta aizkustinošā aina — septiņgadīgas Mihaļinas saruna ar vīrieti, kurš tikai pirms dažām dienām uzzināja, ka ir viņas tēvs. Meklēdams izlīdzinājumu šajā situācijā, viņš saka: «Tu vienmēr būsi mana meita. Un tevis dēļ es izdarišu visu.» «Nevajag visu», klusiņām atbildēja meita. «Tad ko tu gribi?» «Tikai mīli mani!»

Arī šodien daudzi bērni sirdī sauc: **tikai mīli mani**, jo dzīve bez mīlestības dziļi ievaino un sakropļo dvēseli. Kad tev ir daudz materiālu lietu, bet nav mīlestības, tu jūties kā ar rotālietām apkrauts bērnis, kuram it kā ir viss, bet patiesībā nav nekā.

Bieži vien esmu novērojis tendenci, ka vienbērta ģimenēs vecāki vēlas savu atvasi pasargāt no jebkāda ļaunuma un dot viņam to pašu labāko: iekārtot prestižā skolā, papildus izglītojot mūzikā, dejās, sportā, pārspilēt uztraucas par viņa fizisko veselību, taču bieži aizmirst, ka bērna laimei visvairāk ir nepieciešama mīlestība. To meklē ikviens, jo savas sirds dziļumos zina, ka tikai mīlestība var darīt laimīgu. Pirmā un galvenā mīlestības skola, kurā cilvēks mācās veidot attiecības, patiesi mīlēt, piedot un cienīt citus, ir tieši ģimene. Vecāku loma ir tik svarīga, ka nav iespējams tos aizvietot. Uz viņiem gulstas liela atbildība sniegt bērniem labu piemēru.

Ir četras mīlestības, kuras bērnam būtu jāiepazīst.

Pirmā ir mātes mīlestība. Vēl būdams viņas klēpī, bērns saņem emocionālo saikni ar savu māti. Piedzimstot māte viņu liek pie krūts, taču tā nav tikai barošana, tā ir mīlestības dāvāšana. Māte bērnam māca mīlēt, uzticēties, būt maigam, līdzjūtīgam un ar savu klātbūtni rada mājīgu un sirsnīgu atmosfēru ģimenē. Bērns ir atkarīgs no mātes. Tas ir pašsaprotami, jo visu laiku ir kopā ar viņu. Taču, ja bērns paliek iekļauts tikai šajā mātes mīlestībā, kura gluži dabiski cenšas viņu pasargāt un dot savam bērnam pašu labāko, bieži vien tādā veidā izlutinot, tad šādam bērnam ir liela varbūtība nonākt atkarībās. Bērnam ir nepieciešama arī tēva mīlestība, kas māca būt neatkarīgam.

Tēva mīlestība. Tēvam ir nepārvērtējama loma bērna dzīvē. Meitene kļūst par sevi cenošu sievieti, ja viņai ir dziļas attiecības ar tēvu. Zēns kļūst par atbildīgu vīrieti, pateicoties tēva piemēram. Tēvs ar savu vīrišķību un drosmi it kā ieliek mugurkaulu bērna dzīvei, mācot patstāvību, disciplīnu, morālās vērtības. Runājot ar bērnu un izskaidrojot viņam svarīgus jautājumus, ar savu piemēru tēvs rāda, kā tikt galā ar sarežģītām situācijām. Ja mātes mīlestība bērnu sargā pašreizējā brīdī, tad tēva mīlestība iesniedz nākotnē — tā dāvā pasargāšanu visai viņa dzīvei. Tātad bērna harmoniskai emocionālai un garīgai attīstībai ir nepieciešama gan mātes, gan tēva mīlestība. Pirmajā attīstības

posmā bērns ir mīlestībasņēmējs, savukārt augot un attīstoties viņam jāiemācās mīlestību dāvat citiem cilvēkiem.

Vecāku savstarpējā mīlestība. Laulības sakramentā vīrs un sieva ir kļuvuši par vienu miesu. No laulības dienas līdz pat nāvei vīram vissvarīgākajam cilvēkam pasaulē jābūt sievai un sievai — vīram, un tikai pēc tam seko viņu bērni, vecāki, radi un draugi. Tas ir ļoti svarīgs noteikums. Laulātajiem draugiem mīlestību ik dienas vajag apliecināt vārdos un darbos. Nepieciešams reizi nedēļā sacīt: «Es tevi mīlu!» Tie ir vārdi, ar kuriem nevajag skopoties. Tos jāsaka skaļi, lai arī bērni tos dzirdētu, jo viņi visvairāk gaida no vecākiem viņu savstarpējo mīlestību. Tā viņiem sniedz drošības sajūtu un pozitīvas izaugsmes iespējas katrā dzīves posmā. Neaizmirsīsim — jo stiprākas mīlestības saites un vienotība ir starp vecākiem, jo laimīgāki būs viņu bērni.

Dieva mīlestība. Dievs, radīdams cilvēkus, vēlējas dalīties ar viņiem savā mīlestībā, lai arī tie spētu iepazīt patiesu mīlestību. Dievišķā mīlestība ir nesavtīga un nemainīga. Mēs varam būt pilnīgi droši, ka Dievs nekad nepārstās mūs mīlēt. Dievs mūs mīl no mūžības uz mūžību. Lai arī cik tālu mēs attālinātos no Dieva, šauboties par Viņa esamību un neticot Viņa mīlestībai, Viņš tomēr saglabās uzticību, nepārstājot mūs mīlēt. Dievs mūs mīl tāpēc, ka mīl — bez jebkādiem nosacījumiem. Viņš dāvā mums savu mīlestību, atstādams mūsu ziņā brīvu izvēli pieņemt to vai nē.

Pirmo Dieva pieredzi bērns smeļ savā ģimenē. Vecāki saviem bērniem ir pirmie ticības vēstneši. Jau no agras bērnības viņi saviem bērniem māca lūgt Dievu un uzticēties Viņam, un arī liecina par Dieva mīlestību savā dzīvē. Mīlestība, kuru bērns ir saņēmis ģimenē, ļauj viņam vieglāk ieticēt, ka Dievs ir Tēvs, kurš pazīst ikvienu cilvēku un pieņem viņu tādu, kāds viņš ir. Ģimenes kristīgais dzīvesveids atstāj dziļu ietekmi uz visu turpmāko bērna garīgo izaugsmi. (sal. *Katoliskās Baznīcas katehisms*, 2221-2225)

Noslēgumā vēlos citēt Džordža Karlina vārdus: «Atrodiet laiku saviem mīļajiem, jo viņi ar jums nebūs mūžīgi. Neaizmirstiet bieži sacīt mīļus vārdus jūsu bērniem, kuri pašreiz vēl raugās jūsos ar apbrīnu, jo viņi drīz izaugs un dosies savā dzīvē. Dāvājiet siltu apskāvienu cilvēkiem, kas atrodas jūsu tuvumā, jo tas ir dārgums, ko varat dāvat no sirds un kas ne nieka nemaksā. Atcerieties teikt saviem mīļajiem: «Es tevi mīlu!» un esiet patiesi tajā, ko runājat. Skūpst un glāst remdēs dziļi apslēptas sāpes. Sniedziet roku un sirsnīgi sveiciniet to, kurš tieši šobrīd atrodas jums blakus, jo var gadīties, ka pienāks diena, kad jūs to labprāt vēlētos darīt, bet šī cilvēka vairs nebūs līdzās. Atvēliet laiku mīlestībai, atvēliet laiku sarunām, atvēliet laiku pārdomām.»

Priesteris A.Ševels MIC,
Daugavpils Jēzus Sirds draudzes
prāvests

KAS DOMĀ PAR DEBESĪM, TOS DIEVS NEAIZMIRST.

“Neturoties kopā, šajā pasaulē nav iespējams izturēt...”

Šo tikšanos ar Rīgas Tehniskās universitātes profesoru, Dr. hist. KASPARU KLAVIŅU (attēlā) bijām norunājuši jau pirms gada, jo viņš jau otro mācību gadu kā pasniedzējs ir aizvadījis Apvienotajos Arābu Emirātos.

AAE, ieejot mošejā un mājās, jānoauj apavi. Nedrīkst iet pa priekšu tiem, kas skaita lūgšanas Ramadāna – musulmaņu gavēņa – laikā sabiedriskās vietās un uz ielas, līdz saulrietam nedrīkst ēst, dzert un smēķēt. Tas neattiecas uz tūristiem, kas diennakts gaišajā laikā ietur maltītes viesnīcās, kur apmetušies. Nav pieņemts ēst, stāvot kājās vai ejot. Maizi parasti lauž ar rokām. Ēdiens, nauda un lietas jāņem ar labo roku. Sarokojoties neskatīties cilvēkam tieši acīs, neturiet otru roku kabatā un neviciniet to. Sevišķa vērtība jāpievērš apģērbam. Soda nauda par atkritumu (papīru, izsmēķu u. tml.) izmešanu uz ietves vai ielas ir 500 dirhēmi; arī tad, ja kaut ko vienkārši esat izmetuši umai garām. Sevišķi uzstājīga uzmanības pievēršana sievietei var beigties ar ieslodzījumu vai soda naudu – līdz pat 60 000 dirhēmiem. Savukārt lamāšanās sabiedriskā vietā un draud izteikšana sarunu biedram – ar ieslodzījumu. Par narkotiku lietošanu draud brīvības atņemšana līdz 5 gadiem, bet par narkotiku ievešanu un pārdošanu – nāvessods.

Mēģinu iztēloties, kā man uzrunāt cilvēku, ja atrastos arābu zemēs, arābu pasaulei tik raksturīgajā izteiksmē, kas mūsu platuma grādos pazīstama no filmām “Tūkstošs un viena nakts” pasākā. Vispirms jāsaliek kopā abas rokas, tad dziļi jāpaklanās un jāsaka:

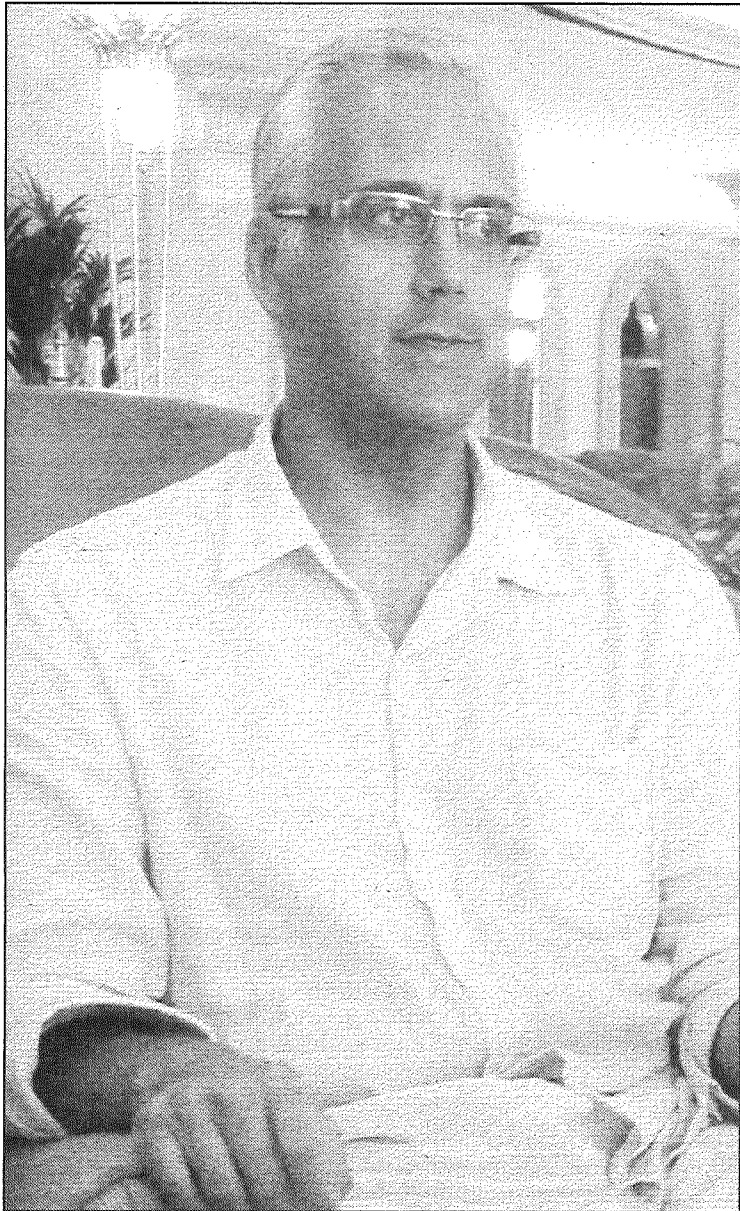
“Simtkārt atvainojos, ka apgrūtinu, un vērsos pie jums ar pazemīgu lūgumu, cerot uz jūsu žēlastību piepildīt manu ilgo vēlēšanos uzzināt, kā jums tālējās zemēs klājas? Kas visvairāk skāris jūsu sirdi, kas līcis tai notrīsēt sirsni, kas zēlumā un nepatīk? Vai saule tur silda karstāk un zvaigznes mirdz spožāk? Vai ūdenim tur ir dzīvības cena? Kā un kad radās jūsu padziļinātā interese par arābu pasauli un valodu?”

KASPARS KLAVIŅS: — Allāha prāts lai notiek! Tad nu uzklausa manu stāstu sev un citiem par laika kavēkli.

Mana interese par arābu vēsturi un kultūru radās jau bērnībā līdz ar interesi par vēsturi vispār. Valodu arī sāku mācīties sen. Arābu valoda ir bijusi daudzu tautu un kultūru vienotāja, tāpat kā islams.

— Kurā no karaļvalstīm, kādā mācību iestādē, ko un kādiem studentiem jūs, Klaviņa kungs, lasāt lekcijas? Kāds ir šis mācību process, kāda ir valsts attieksme pret izglītību? Vai tur dzīvo un mācās arī latvietis?

— Strādāju par profesoru Abū Dabī tehnoloģiju koledžā. Abū Dabī ir lielākais un bagātākais Emirāts. Es, pateicoties savai pieredzei un priekšzināšanām, pēc darba intervijas biju noformēts kā arābu, nevis starptautiskas koledžas profesors, tāpēc no manis gaida arī attiecīgu izturēšanos un attieksmi. Visi profesori manā koledžā ir arābi – līgumu viestrādnieki arābi no dažādām valstīm un zemēm: Palestīnas, Jordānijas, Tunisijas, Alžīrijas, Irākas, Sudānas utt. Studenti turpriet ir Apvienoto Arābu Emirātu pilsoņi, kuri nāk uz lekcijām dišdašos (vīrieši) un abajās (sievietes). Koledžā vīriešiem un sievietēm lekcijas notiek atsevišķi, dažādās ēkās. Mēs paralēli apkalpojam abas grupas. Arī man jālasa lekcijas kā kungiem, tā dāmām. Var, protams, strādāt Emirātos starptautiskajā kompānijā vai Rietumu universitātes filiālē un vispār tikpat kā ar arābiem nekon-

taktēties. Man ir savādāk. Es esmu pilnībā integrēts tieši arābu vidē.

Emirātos pagaidu rezidentu no Latvijas netrūkst (vairāk gan Dubajā), bet pats zinu tikai dažus. Mūsu koledžā nestrādā neviens latvietis, izņemot mani. Nevienam ar jautājumiem par tautību, reliģisko piederību vai pilsonību neuzmācās. Skolotājs ir skolotājs un skolnieks – skolnieks. Visur uztver kā “savējo” un sagaida no viņiem vietējo tradīciju un paražu zināšanu. Tāpēc jau esam skolotāji, ka mums viss jāzina labāk par skolniekiem. Nekāda attaisnojuma nav. Lasu ievadu civilizācijas vēsturē, ieskaitot mūsdienu, un jautājums starpkultūru attiecībās. Šī kursa ietvaros mācu arābu studentiem arī islāma un arābu civilizācijas problemātiku.

— Lūdzu, pastāstiet par arābu pasaulei raksturīgo arī citās jomās – reliģija, svētki, mīlestība, sievietes un vīriešu attiecības, ģimene, ikdiena, sadzīve, arhitektūra, Austrumu tirgus, pārtika, alkohols, daba, temperatūra, okeāns...

— Zinu dažādu arābu valstu un reģionu tradīcijas, bet, runājot par kādu konkrētu arābu valsti, nevar vispārināti tēlot “arābu pasauli”. Tāpat jocīgi būtu, atbraucot uz Latviju, informēt Abū Dabī pilsoņus par “eiropiešu tradīcijām”, balstoties uz piedzīvoto šajā konkrētajā Baltijas valstī. Konkrēti Emirāti ir bagāta arābu valsts, tāpat kā citas Persijas līča valstis: Saūda Arābijā, Omānā, Katara, Bahreina un Kuveita. Bet arī šo valstu starpā ir lielas atšķirības. Un tādas ir arī dažādu Emirātu starpā. Īsti atbildot uz visiem jūsu jautājumiem: reliģija – ļoti svarīga, svētki – nopietni, bet pārklājas ar darba pienākumiem, mīlestība – vīriešu un sievietes starpā – akceptēta tikai ģimenē, privāta un nereklamējama, draugu, darba biedru un kolēģu (viena dzimuma) starpā (sevišķi vīriešu vidē) – plato-

niski pauzama vārdos, pastaigās sadodoties rokās utt. Faktiski tā ir gan pieklājības, gan simpātiju, gan lojalitātes demonstrēšana. Ģimene – pilnīgi privāta, noslēgta sfēra. Ikdiens – pienākumiem, kontaktiem, sakariem un darījumu plāniem pilna. Tikšanās notiek kafējnicās un restorānos vēl vakaros. Privāta sadzīve – noslēpums, publiskā – visu laiku apspriežama un kārtojama. Arābi ir publiski cilvēki, sadzīve (simpātijas un antipātijas) darba kolektīvā nav mazāk svarīga kā ģimenē. Arhitektūra – modernisms saskaņā ar globalizācijas paraugiem, bet ilgas pēc identitātes un zudušā. Daba – neraugoties uz stereotipiem – ļoti daudzveidīga. Pat tuksnesis ir ārkārtīgi daudzveidīgs. Ļoti svarīgs ir jūras tuvums, salas, piekraste. Ir oāzes, ielejas, daudz kalnainu reģionu. Ļoti būtisks elements kā pārtikā, tā ainavā ir datelpalmas. Daudz investē apzaļumošanā un laistīšanā. Izcila audzēšana, vajag tikai ūdeni. Ūdens – desalinizēts. Temperatūra – augsta (cauru gadu vasara). Okeāns ir tālāk, šeit – zili zaļais Persijas līcis ar paisumiem un bēgumiem, vilņiem un mieru pamišus. Neskatoties uz karstumu, ļoti nomierinoša, dziedinoša un depresiju nepieļaujosa ir pilnā saule un gandrīz vienmēr tīri zilās debesis. Tūrisma ceļveži domāti tūristiem, ne jau cilvēkiem, kas te dzīvo ilgāku laiku. Cenas ir augstas, sevišķi dzīvokļu īrei. Algas – dažādas, bet visumā ievērojami lielākas nekā Latvijā. Cilvēki pieklājīgi, kā jau austrumnieki vispār. Pārtika gatavota stereotipiski. Domājot un kombinējot ar pieejamiem resursiem, var ēst daudz veselīgāk un radošāk. Alkoholu publiski nekur nepārdod. Tā kā esmu arābu vidē – mēs ar darba kolēģiem to nelietojam vispār. Protams, ja kāds vēlas – viss ir pieejams, tikai jābūt gatavam saskarties ar zināmām grūtībām un risku. Hotēļu teritorijās, neizejot ārā,

UZZINĀI

Apvienotie Arābu Emirāti ir federatīva valsts. Tās dienvidos ir zemes robeža ar Saūda Arābiju un Omānu, no ziemeļiem to apskalo Persijas līcis. Apvienotie Arābu Emirāti sastāv no septiņiem emirātiem – Abū Dabī, Dubajas, Adžmānas, Sārdžas, Ummelkaivainas, Rāselhaimas un Fudžeiras.

Visi emirāti ir absolūtās monarhijas, bet federācijas līmenī pastāv prezidentāla sistēma. Tradicionāli prezidenta amatu ieņem Abū Dabī emīrs, bet premjerministra – Dubajas emīrs, tādējādi šie amati faktiski ir mantojami. Oficiālā valsts valoda ir arābu valoda, oficiālā reliģija – islams.

protams, alkoholu pārdod. Ja kāds par katru cenu grib nodzerties, viņš pat uz Marsa atradis iespēju.

— **Kultūra, tradīcijas – pagātne, tagadne, tradīciju nozīmība. Vai notiek tradīciju maiņa, ir kaut kas uzspiests no malas?**

— Tradīcijas Abū Dabī ir svarīgas: gan vēsturiski mantotās, gan no jauna radītas. Arābijas pussalas vēsture ir sena, savukārt Emirātu valstu apvienība – jauna. Ir senas vietējas ģimenes un kopienas, precību, sadzīves un cilvēcisko attiecību tradīcijas. Ir senas dzejas un kaligrāfijas saknes. No malas uzspiesta – farmācijas, pārtikas un slimnīcu industrija. Rezultātā arābi ir sākuši intensīvi slimot. Slimošana agrāk nebija viņu tradīcija. Tās ir atnestā dzīvesveida un no Rietumiem pārņemtās nepareizās ēšanas sekas. No malas atnesta ir Rietumu tipa bezjēdzīga izglītības metodoloģija ar testiem un papīru kalniem. No malas jaunatnei uzspiests bezjēdzīgais preču un brenču kults. Tas viss, protams, nes peļņu tirgotājiem. Autoritātes to visu zina un cīnās par savu pilsoņu un savas zemes labklājību, cenšoties novērst vai ierobežot šīs briesmas. Tāpēc karaliskai ģimenei ļoti svarīgs ir identitātes jautājums. Modernisms ir fasāde, aiz kuras slēpjas diskusijas, alternatīvas idejas un risinājumi. Jaunā pakāpē pacelta senatnē radusies, bet salīdzinoši nesen modernā veidolā pilnveidojusies Islāma banku tradīcija.

— **Arābu savstarpējās attiecības un attiecības ar citiem cilvēkiem – tolerantā, noslēgti... Vai tur pastāv arī dažādu tautību sajaukums?**

— Pirmkārt, Emirātu iedzīvotāju lielākā daļa ir ieceļotāji no Pakistānas, Afganistānas, Irānas, Indijas, Nepālas, Filipīnām utt. Paši pilsoņi un arābi vispār Abū Dabī – tāpat kā Emirātos kopumā – ir mazākums. Uz ielām galvenokārt redzēties indiešus, pakistāņus, filipīniešus.

Pilsoņiem ir lielas tiesības un privilēģijas. Pilsonim būt te ir gods un lepnoms. Ne velti tradicionālie tērpi, ko valkā arābu pilsoņi, ir vienlaikus arī savdabīgs sociālā statusa simbols. Bet tolerance ir viena no pamatvērtībām. Savādāk jau visa šī sistēma nemaz nevarētu pastāvēt. Arī koledžā mēs, vairāki kolēģi, turamies kopā, uzpūrojoties, ja vajag. Ja nepieciešams, piekopjam “svētos melus”, lai glābtu biedru no briesmām. Ir ļoti daudz priekšrakstu, aizliegumu un risku. Nejutot drauga plecu, būtu ļoti grūti. Cilvēki visur ir cilvēki: mēdz viens otru apmelot, visur ir intrīgas un ambīcijas, kas dažkārt ir ļoti bīstamas. Tikai atšķirībā no daudziem citiem globalizētās pasaules kolektīviem te var ātrāk iegūt nopietnus draugus un sadarboties ar tiem visos dzīves grūtību gadījumos. Neturoties kopā, šajā pasaulē nav iespējams izturēt...

— **Pašu arābu zemju atšķirības? Šobrīd arābu pasaule karo. Kari notiek naftas, varas, brīvības dēļ, vai ir vēl kādi slēptie riski? Kā jūs, būdams tur iekšā,**

to izjūtat, kā viņi paši jūtas un uzvedas?

— Kari notiek pasaules naudas un varas turētāju dēļ, kuriem nekad nav diezgan. Ar arābu zemju iedzīvotājiem veiksmīgi manipulē. Bet kas tad kādreiz notika Eiropā? Un kas notiek Eiropā tagad? Vienmēr uzdodot jautājumu, kam viss notiekošais ir izdevīgi, tad jautājumi vairs neradīsies. Cita lieta, ko mēs ar savu runāšanu vai domāšanu varam mainīt. Protams, bez vainas nav neviens, arī arābu zemās atrodas visu cilvēciski pretrunīgo “iespēju” cienītāji un nelieši. Bet viņi nav katastrofālo procesu izraisītāji – tikai nesēji, kas protams, nav mazāk traģiski un pretrunīgi. Kas attiecas uz Emirātiem – šī zeme ir tolerances paraugs arī ārpolitikā, cenšoties sadarboties un mierīgi līdzspastāvēt ar visu pasauli. Bet tā ir kā atrašanās virpuļvētras centrā. Un šī pastāvēšana prasa ārkārtīgu gudrību un tālredzību. Kā pasaulē viss beigsies – tas ir Allāha rokās.

— **Arābu attieksme pret eiropietiem? Vai viņiem ir kāds priekšstats par Latviju?**

— Emirātos, kur pārstāvji no visas pasaules labprāt noglabā savas bagātības, netiek likts uzsvars uz “atšķirīgo”. Ņemot vērā pagātnes saikni, eiropietis ir tāds pats arābs, tikai ar specifiskām niansēm. Turklāt daudziem arābu ieceļotājiem ir arī dažādu Eiropas valstu pilsonības. Islāms kristietību akceptē un respektē. Arī ar jūdaismu formālās problēmas ir tikai mūsdienu politiski ekonomisko kolīziju rezultāts. Musulmaņi vēsturiski vienmēr dzīvojuši līdzās ar kristiešiem un jūdai (Izraēlas – arābu attiecību noteiktā konfrontācija ir moderna, nevis sena problēma). Starp citu, Sirbanijas salā Abū Dabī jau 7. gadsimtā pastāvēja nestorīāņu kristiešu kopiena. Šobrīd nestorīāņu klostera atliekas Abū Dabī reklamē kā tūrisma objektu. Emirāti ir ārkārtīgi toleranta vide. Kaut arī tā oficiāli ir islāma valsts, tur pastāv visas kristiešu konfesijas ar savām baznīcām. Nepālieši, kas strādā galvenokārt par taksistiem, ir budisti, daudzi indieši – hinduisti (ir arī liela indiešu musulmaņu kopiena). Valsts rūpējas par visu reliģiju un kultūru neaizskaramību. Te multikulturālisms pastāv reāli stingrā valsts aizsardzībā, nevis tikai uz papīra. Austrumnieki reaģē un domā ātri. Pat sarunas laikā tie saprot, ko viņiem nesaka jeb nevēlas teikt. Tā nu tas pasaulē ir: “Uz savu nelaimi saraujies, uz cita – izplēties”, kā rakstīts “Mērnīku laikos”.

— **Paldies par Austrumiem!**

— Kā saka Austrumos: “Katrai lietai ir savs stāsts”. Tāds šoreiz bija mans stāsts, sev un citiem par laika kavēkli.

— **No Medīnas līdz Mekai ceļš iss. Draugs, nesteidzies!***

— Inšāllāh.**

L. Guļevska
“Mistērija”

*Muhameds dzimis Medīnā, miris – Mekā. (domāts: Zemes dzīves ceļš).

**Ja gribēs Allāhs.

BALVI

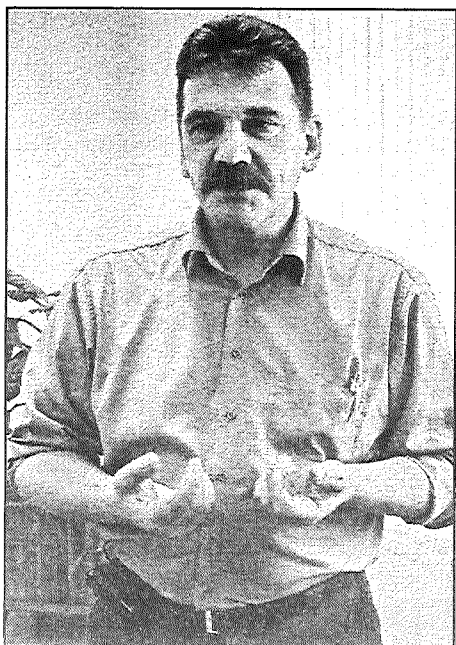
Ko pastāstīja Ingmārs Līdaka?!

Zoologs un dabas aktivists Ingmārs Līdaka uzrakstījis grāmatu «Zoodārzs manā pagalmā» un labprāt tiekas ar lasītājiem, lai parunātos gan par grāmatu, gan cilvēka vietu un lomu dabas procesos. Tikšanās ar grāmatas autoru notika Balvu centrālajā bibliotēkā, tās plānotas arī skolās.

Pabiezā grāmata tapusi pērn, kad tās autors vairākus mēnešus bijis spiests pavadīt gultā un pārvietoties ar kruķiem, jo, lecot pāri žogam, pārrāvis Ahileja cīpslu. Saisība ar medicīnu grāmatas tapšanā ir ne tikai tiša, bet arī netiša. «Ja dakters jebkurā sabiedrībā mēdz iztaujāt par slimībām, tad man allaž uzdod jautājumus par putniņiem un zvēriņiem. Par šo tēmu labprāt runāju arī pats. Līdz grāmatas iznākšanai pēc maniem stāstiem bieži vien sekoja arī piebilde: vai es varu ne tikai runāt, bet to visu arī uzrakstīt. Nelaiemes gadījums ar kāju mani piespieda saņemties un uzrakstīt grāmatu. Ne velti mēdz teikt, ka nav jaunuma bez labuma.» tikšanās ar lasītājiem ievadā teica Ingmārs Līdaka. Kad autors savu grāmatu ieraudzījis pirmo reizi, viņš atzina, ka bijis šausmās, jo atcerējies skolas laiku, kad bija jālasa Andreja Upiša «Zaļā zeme», kas arī bija ļoti bieža. Taču Ingmārs Līdaka mierināja lasītājus, ka grāmata ir daudz bilžu un tajā ir dzīvnieku sugu saraksts, sākot ar odiem.

Dāņu ģimnāzists un vārdes

Jau grāmatas nosaukums liecina, ka tās galvenie varoņi nāk no «zoodārza», kas atrodas Ingmāra pagalmā, bet minētais «pagalms» atrodas Vecumnieku pagastā. Tas ir visai liels — vairāk nekā 40 hektāru plaša saimniecība, kur viņa senči dzīvojuši jau 19. gadsimtā. Tādēļ par dzīvnieku, putnu vai kukaiņu trūkumu šajā zoodārzā sūdzēties nevar. Strādājot saimniecībā, grāmatas autors vienmēr līdzī nēm arī videokameru. Tiklīdz lauka malā, kokā vai krūmā kaut kas iedziedas, iepikstas vai iebrēcas, lāpsta, kaplis vai plaujamais tiek nolikts malā un pētnieks steidzas objektu nofilmēt. Un filmēt ir ko! Citādi nebūtu tapusi grāmata, jo, kā uzskata autors, — filmējot dabu var iepazīt labāk, nekā pētot. Vairāk grāmata palīdzēs to saprast arī citiem, kas dzīvo lauku sētā, apmeklēt to kā

● Runājot par cilvēku un dzīvnieku sadzīvošanu dabā, Ingmārs Līdaka apgalvoja: «Latvija ir fantastiska valsts, un tās fantastiskākā bagātība ir dzīvnieku dažādība.»

viesi vai tūristi, dos impulsu ieklausīties dabā un sadzirdēt to. «Aizbraucot uz viesu māju laukos, tūristiem piedāvā aktīvo atpūtu, izmantojot zirgu izjādes, ekoloģiski tīru pārtiku, nakstmienu ar gulēšanu tīros palagos. Bet to, ka, piemēram, māija beigās mājas tuvumā var dzirdēt un novērot ap 30 putnu sugas, piemirst. Taču tā ir mūsu fantastiskā bagātība,» uzsvēra viesis. Viņš pastāstīja gadījumu ar dāņu ģimnāzistu un vārde. Jauniešu apmaiņas programmā Ingmāra radniecē pabija Dānijā, bet viņai savukārt Latvijā bija jāuzņem ģimnāzists no Dānijas. Skaidrs, ka rakt zemi ciemiņam dot nevar, — plaukstas būs tulznās! Bet kā viņu iepazīstināt ar Latvijas laukiem? Tad Ingmāram ienāca prātā doma aizvest dāņu ģimnāzistu pie diķa, kur dzīvo zaļās vārdes, un ļaut viņam tās piebarot ar sienāžiem, ko iepriekš noķēra. «Puisi nevarēja aizvilkt pusdienās. Dānis, kurš savā mūžā nebija redzējis dzīvu vārde savvaļā, sēdēja pie diķa un piebaroja zaļās vārdes ar sienāžiem, dresējot tās ar smilgu,» ar smaidu atcerējās Ingmārs. Viņš arī izteica cerību, ka Latvija

nenodzīvosies līdz tādām idiotismam, ka vārdes varēs redzēt tikai grāmatās vai zooloģiskajā dārzā, kā tas jau ir citās Eiropas valstīs.

Mīti un patiesība

Ilgajā pieredzē zoologs atklājis, ka dzīvnieki ir ļoti daudz stereotipu par putniem un dzīvniekiem, ko viena paaudze pārmanto no otras. Bieži vien tieši vecāki un vecvecāki vainojami šo stereotipu izplatīšanā. Piemēram, ikviens no mums bērnībā ir dzirdējis vecāku aizrādījumu netraucēt putnu, ja tas perē. Nebāzt degunu ligzdā un nepūst elpu, jo, raugi, putns saodīs cilvēka smaržu un ligzdu pametīs. «Patiesība ir tāda, ka putns neko nesaož. Ieskatīties putnu būrīti vai ligzdā var un to vajag rādīt arī bērniem, jo kā gan citādi viņi zinās, kas notiek būrītī, ko paši pavasarī izgatavojuši un uzlikuši kokā? Tikai to vajag prātīgi un ne katru brīdi. Ja nolauž koka zariņus, var gadīties, ka ligzdu atrod vārna vai kaķis, kurš bieži vien seko cilvēkam pa pēdām, un abi ir vienlīdz kāri pamieļoties ar putna olām vai mazuļiem,» pastāstīja Ingmārs Līdaka.

Populārs ir mīts par krupjiem, kuri ēd ogas. No rīta cilvēks atnāk pie zemeņu dobes un redz, ka ogas apgrauztas, bet starp stādiem guļ uzpūtīti krupis. Tāpat labi paēdis. «Mans tēvs «vainīgo» nesa uz mežmalu un nemaz neiedomājās par kailgliemežiem, kuri ēd zemenes, bet krupjiem garšo kailgliemeži, tāpēc viņi arī čāpo uz zemeņu dobēm,» savus novērojumus turpināja stāstīt zoologs. Un kura vecmāmiņa nav teikusi: neņem krupīti rokā, kārpas uzmetīsies!

Par gudrāko putnu cilvēki uzskata pūci. Daudzi uzņēmumi to izmanto kā savu simbolu. Grāmatas autors atklāja, ka pūces ir pētījis krievi sen un daudz, un viņa atziņa ir: pūcei galvā ir pilnīgs tukšums! Kāpēc? Ko pūce ēd? Pamatā grauzējus. Lai noķertu peli, daudz prāta nevajag. Pūcei ir laba dzirde, tāpēc viņa labi dzird vissīkākā zāles čaboņu. Bet ko ēd vārna? Visu: sēklas, kukaiņus, putnu olas, rakņājas mīkstās. Vārna visu mūžu spiesta mācīties, kā iegūt barību. Tad kāpēc pūci uzskata par gudrības simbolu, bet vārnu nē?! Neviens taču nesaka: gudrā vārna. Tāpēc, ka pūcei acis ir novietotas tieši tā, kā cilvēkam, un ir tādas pašas kā cilvēkam. Ja

cilvēks sevi uzskata par gudrāko radību virs zemes, tad domā, ka putns ar līdzīgām acīm nevar būt dumjš.

Brīvībā! Bez burkāna?

Tiekoties ar lasītājiem, Ingmārs Līdaka demonstrēja arī videofilmīnu, kas uzņēma par dažādiem putniem un dzīvniekiem. Vairāki kadri skatītājos (protams, ar autora komentāriem) izsauca arī smaidu un jautrību. Kaut vai stāsts par ondatru, kas savulaik ievesta no ASV un, zoologa vārdiem runājot, ir kaut kas vidējs starp žurku un bebru. Ondatru atrada ziemā netālu no kāda stāvlaukuma un novārgušo dzīvnieku ielika būrī, lai atkopjas. Grauzēju baroja ar burkāniem. Pēc kāda laika, kad dzīvnieku no būra izlaida, lai tas dodas atpakaļ dabā, ondatra par visām varītēm centās ielēkt atpakaļ būrī. Brīvībā un bez burkāna? Tāda dzīve ondatrai vairāk nebija par prātu.

Cilvēki bieži atrod meža dzīvnieku mazuļus, jaunos putnēnus un nes uz zooloģisko dārzu vai pie sevis mājās, jo cilvēka dabā ir aprūpēt bērnu, un cilvēks domā, ka vecāki viņu ir atstājuši. Bet ķerties klāt savvaļas dzīvniekam, lai cik bezpalīdzīgs viņš izskatītos, nedrīkst. Atnesot mazuļus uz mājām vai zoodārzu, cilvēki domā, ka ir izdarījuši labu darbu, izglābuši dzīvnieciņu, bet reālā dzīvē ir citāda. Atņemot dzīvnieku dabai, viņam nav nākotnes. Paņemts dzīvnieks zaudē vēlmi dzīvot dabā, kļūst slinks vai, palaišas brīvībā, neaprot izdzīvot un iet bojā bada nāvē, vai arī krīt par upuri kādam plēsoņam. Tādēļ dabas pētnieka aicinājums ir: nevajag sprostat savvaļas dzīvniekus!

Ingmāram Līdakam ir arī skumjš stāsts par mājās atnestu mazo bezdelīgu, kura bija izkritusi no ligzdas. Ingmārs pats sācis ķert dundurus un barot putniņu, jo tas vēl neprata lidot. Bezdelīga izauga liela, vienā jaukā dienā savicināja spārnus un aizlidoja. «Pēc vairākiem gadiem sapratu, ka mana bezdelīga, ko biju barojis, pati nemācēja ķert dundurus un nobeidzās bada nāvē,» viņš secināja. Padoms ir vienkāršs: ja bezdelīgām nokrit ligzdā, pienaglojiet pie sijas vai sienas konservu kārbīņu, salieciet iekšā putnēnus ar visu ligzdas materiālu, un pēc dažām stundām bezdelīga tos baros pati!

«Vaduguns»

SALACGRĪVA

Nēģu svētki — gada pēdējā balle

Salacgrīvā notika ikgadējie Nēģu svētki. Saule lutināja, un svētku noskaņai pretoties bija neiespējami. Lai gan klusais un mierīgais pilsētas centrs neliecināja par svētku atmosfēru vai jebkādas aktivitātes norisināšanos, tuvojoties nēģu tačiem, bija skaidrs — svētki ir un nēģi arī. Mašīnu rindas ceļmalā no Salacgrīvas uz Vecsalacu un cilvēku plūsma. Meldru ielas virzienā pat bez norādēm parādījās virzienu, kurp doties nēģu kārotājiem.

Pirmais taciņš apmeklētājus priecēja ar nēģu zupu, ceptiem nēģiem, nēģu zvejas filmas demonstrāciju un dažādiem rokdarbiem. Par apmeklētāju daudzumu sūdzēties nevarēja, jo trīs zupas katli iztukšojās stundas laikā. Tāpēc vēlākajiem tača apmeklētājiem nācās vien stāties rindā un mieloties ar svaigi ceptiem nēģiem.

Otrajā un trešajā taciņš valdīja istas zaļumballes sajūtas. Skanēja

dzīvā mūzika, zupas katls vārījās, nēģi tika cepti, un par apmeklētāju trūkumu sūdzēties nevarēja, — rinda pēc zupas un nēģiem liecināja, ka to kārotāju šeit netrūkst. Lai arī nokļūšana uz trešo taci bija nedaudz sarežģītāka, jo bija jāšķērso upe, iejūtoties nēģu zvejnieku ikdienā — ejot pa pašu taci, uz kura nereti izveidojās sastrēgumi, cilvēkiem pārvietojoties abos virzienos. Taču tieši šis piedzīvojums piešķīra īpašas sajūtas un sava veida eksotiku.

Salacgrīvas novadā nēģu tači nav tikai uz Salacas. Arī Svētupes var būt lepna par savu taci blakus brīvdienu mājām Vējavas. Šķiet, tālākajiem svētku apmeklētājiem šis bija pirmais pieturas punkts, jo arī tur nēģu zupa ātri vien tika pieveikta. Vēlāk tur valdīja samērā mierīga atmosfēra šaurākā lokā, taču svaigi cepti nēģi joprojām bija pieejami un pieprasīti.

Nēģu dienas, šķiet ir tie svētki, kad ikviens Salacgrīvas viesis un svētku apmeklētājs apēd kādu

● Rudenīgi saulainais laiks atkal vilināja ļaudis apmeklēt ikgadējos Nēģu svētkus Salacgrīvā.

nēģi un izjūt bagātīgas upes blakusamības skaistumu un priekšrocības. Tā ir arī lieliska iespēja atpūsties, iespējams,

gada pēdējā brīvdabas ballē, jo aukstie vakari un ziema vairs nav aiz kalniem. Jāpateicis nēģu zvejniekiem par tradīciju uzturēšanu,

svētku maltīti un iespēju izbaudīt Salacgrīvas nēģu rudeni!

«Auseklis»

Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldē reģistrētie notikumi

Aizdomās par nežēlīgu slepkavību Daugavpilī aizturēti divi nepilngadīgi jaunieši

12. oktobra rītā Daugavpilī tika atrasts sākotnēji nenoskaidrota vīrieša liķis ar redzamiem miesas bojājumiem, informē Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja preventīvas nodaļas inspektore Anastasija Laizāne. Vēlāk uz aizdomu pamata par šīs nežēlīgās slepkavības izdarīšanu tika aizturētas divas nepilngadīgas personas.

Policijā tika saņemta informācija, ka Daugavpilī, Stropu mežā, netālu no Ķīmiķu mikrorajona atrasts vīrieša liķis ar vardarbīgas nāves pazīmēm. Uz notikuma vietas nekavējoties izbrauca policijas darbinieki, bet par vīrieša nonāvēšanas faktu tika uzsākts kriminālprocess. Veicot neatliekamās izmeklēšanas darbības, drīz tika noskaidrota nonāvētā personība. Tas bija 1973. gadā dzimis vīrietis,

kura ķermeni, pēc sākotnējās apskates, konstatētas desmitiem durtas un grieztas brūces, tajā skaitā arī uz kakla.

Turpinot šī kriminālprocesa rūpīgu izmeklēšanu un veicot operatīvos meklēšanas pasākumus, policijas darbinieki noskaidroja divas personas, kuras, iespējams, pastrādāja šo sevišķi smago noziegumu. Tajā pašā dienā uz aizdomu pamata par slepkavības izdarīšanu tika aizturēti divi nepilngadīgi jaunieši, abi dzimuši 1997. gadā. Tika atrasts arī nozieguma izdarīšanas rīks — nazis. Puiši tika aizturēti un ievietoti islaicīgās aizturēšanas vietā.

Policija noskaidrojusi, ka aizturētie un cietušie bija savstarpēji pazīstami, bet slepkavības motīvam varētu būt personīga naida raksturs. A.Laizāne piebilst, ka abi jaunieši līdz šim nav tiesāti, taču viņiem patlaban ir aizdomās turamo statuss kriminālprocesos par citu smagu noziegumu izdarīšanu.

Policija turpina kriminālprocesa izmeklēšanu.

Atklātas divas laupīšanas

13. oktobra naktī Daugavpilī divas nenoskaidrotas personas, pielietojot fizisku spēku pret kādu jaunu vīrieti, nolaupija viņam personīgās mantas. Pēc notikušā cietušais vērsās medicīnas iestādē pēc palīdzības.

Par notikušo laupīšanu policijā tika uzsākts kriminālprocess. Veicot šī nozieguma izmeklēšanu un vainīgo meklēšanu, policijas darbinieki aizturēja divas personas — 1991. un 1992. gadā dzimušus vīriešus, kurus ievietoja islaicīgās aizturēšanas vietā, lai lemtu par drošības līdzekļu piemērošanu.

Turpinot kriminālprocesa izmeklēšanu, policisti noskaidroja, ka arī 5. oktobra naktī viens no aizturētajiem, 1991. gadā dzimušais vīrietis, pastrādājis kādu citu laupīšanu Daugavpilī. Tas noticis Jaunbūves mikrorajonā, kur, pielietojot fizisku spēku un noda-

rot miesas bojājumus, viņš aplaupījis kādu sievieti.

Nemot vērā faktu, ka aizturētais agrāk ir tiesāts par zādzībām un laupīšanu, policijai ir pamatotas aizdomas, ka viņš varētu būt pastrādājis vēl citus līdzīgus noziegumus. Tādēļ policija lūdz atsaukties ikvienu, kurš ir cietis no attēlā redzamā vīrieša pretlikumīgajām darbībām, zvanot uz tālruna numuriem 65403302, 110 vai vērsoties tuvākajā policijas iecirknī.

Autovadītājiem liela interese par spēkratu bezmaksas pārbaudēm

Iestājoties rudenim un tuvojoties ziemai, autovadītāji vairāk uzmanības velta savu braucamrīku pārbaudēm, lai pārvietojšanās būtu pēc iespējas drošāka.

Ja vēl profesionālu speciālistu pārbaudes notiek bez maksas, interese dubultojas. Par to varēja pārliecināties pagājušajā ceturtdienā, 16. oktobrī, kad Preiļos, laukumā pretī Ceļu satiksmes un drošības direkcijai (CSDD) notika automobiļu drošības un elektrosistēmu pārbaudes. Tās rīkoja CSDD sadarbībā ar SIA «Drošas braukšanas skola» un «Bosch». Akcija kopumā ilga aptuveni sešas stundas, bet jau pirmo divu stundu laikā interesi par savu automobiļu sistēmu kārtību bija izrādījuši aptuveni trīs desmiti autovadītāju.

Drošai dalībai satiksmē svarīgas ir daudzas lietas — drošības sistēmas, akumulators, starteris, ģenerators, arī gaismas. Bezmak-

sas pārbaudes laikā katrs varēja izvēlēties pārbaudīt to, kas viņam šķiet svarīgāks. Viens no pārbaudes rīkotāju pārstāvjiem Artūrs Salinieks «Novadniekam» pastāstīja, ka, pārbaudot ABS un elektroniskās stabilizācijas sistēmas, lielai daļai konstatētas problēmas, bieži nedarbojas gaisa spilveni. Pusei no pārbaudītajām mašīnām bijušas neatbilstoši noregulētas gaismas. Šajā ziņā speciālists saskata zināmas pret-runas. Piemēram, tehniskajā apskatē tiek pieprasīts, lai luksturi nespīdētu pārāk augstu un nepāzīlbinātu pretimbraucējus. Savukārt drošai braukšanai tumsā ir svarīgi, lai ceļš auto priekšā būtu labi pārskatāms pēc iespējas tālāk.

Tālākā rīcība pēc pārbaudes ir autovadītāju pašu ziņā. Lai novērstu konstatētās nepilnības, var doties uz autoservisu, kur automašīna tiks sakārtota atbilstoši drošas braukšanas prasībām.

L. Kirillova

● Akcijas, kuru laikā tiek veiktas automobiļu dažādu sistēmu bezmaksas pārbaudes, gūst arvien lielāku popularitāti. Foto: A. Šņepsts

Nozīmēto tiesas sēžu saraksts Preiļu rajona tiesā no 22. oktobra līdz 4. novembrim

Procesa veids	Tiesas sēdes laiks	Prasītājs	Atbildētājs	Būtība	Tiesas sēdes veids	Tiesnesis
Mutvārdu	22. oktobris		Pēteris Cipāns	KL 109.p.1.d.	Atklāta	A. Stikāne
Mutvārdu	22. oktobris		Artūrs Skutāns	KL 262.p.12d.	Atklāta	A. Stikāne
Mutvārdu	23. oktobris	Swedbank	Kaspars Danilevičs	parāda piedziņa	Atklāta	R. Krēslina
Mutvārdu	23. oktobris		Rihards Višņakovs	KL 175.p.3.d.	Atklāta	I. Stivrīna
Rakstveida	24. oktobris	Latvijas Mobilais Telefons	Andrejs Dorofejevs	maza apmēra prasība par naudas piedziņu		I. Stivrīna
Rakstveida	24. oktobris	Ligita Laganovska	Gunārs Laganovskis	prasība par uzturēdzekļu piedziņu		I. Stivrīna
Mutvārdu	24. oktobris		Ivars Broks	APK 175.p.	Atklāta	I. Stivrīna
Mutvārdu	27. oktobris	Jānis Stičinskis	Preiļu pilsētas dzīvokļu īpašnieku kooperatīvā sabiedrība "Liesma", Sofija Indāne, Līvija Gerasimova, Jānis Petrāns, Artis Prikuls, Ēvalds Vilcāns, Julijans Sondors, Baiba Prikule, Nadežda Amejohina, Marija Zusāne, Maija Groza, Lidija Skutele, Janīna Madelāne	prasības pieteikums par KS "Liesma" biedru atkārtotas sapulces 2012. 12. jūnijā saukšanas procedūru, dienas kārtību legitimitātes, pašas sapulces norises, pieņemtiem lēmumiem, atzišanu par spēkā neesošiem un prettiesiskiem	Atklāta	I. Beitāne
Mutvārdu	27. oktobris	SIA "Preiļu saimnieks"	Dmitrijs Ivanovs	parāda piedziņa	Atklāta	I. Stivrīna
Mutvārdu	27. oktobris	SIA KGM	SIA "Bioplus"	par parāda un līgumsoda piedziņu	Atklāta	I. Stivrīna
Mutvārdu	29. oktobris	Laura Onckule	Atis Suharževskis	maza apmēra prasība par uzturēdzekļu parāda piedziņu	Atklāta	I. Stivrīna
Mutvārdu	29. oktobris	Privat Bank	Anžela Kolosnicina, Dmitrijs Kolosnicins	parāda piedziņa	Atklāta	I. Stivrīna
Mutvārdu	29. oktobris	GTP Trade Sweden	Sergejs Zamišļajevs	parāda piedziņa	Atklāta	R. Krēslina
Mutvārdu	29. oktobris		Arturs Auziņš, Sergejs Jefremovs, Gatis Savickis	KL 231.p.2.d., KL 231.p.2.d.KL 231.p.2.d.	Atklāta	A. Stikāne
Mutvārdu	30. oktobris	GE Money bank	Raisa Ivanova	parāda piedziņa	Atklāta	I. Beitāne
Mutvārdu	30. oktobris	GE Money bank	Nona Piskunova	parāda piedziņa	Atklāta	I. Beitāne
Mutvārdu	30. oktobris	GE Money bank	Ruslans Piļščikovs, Ludmila Piļščikova	parāda piedziņa	Atklāta	I. Beitāne
Mutvārdu	30. oktobris	Jokims Volkovs	SIA ISIDA NV, Ivars Vaivods	darba algas piedziņa	Atklāta	I. Beitāne
Mutvārdu	30. oktobris		Vīlis Piziks	KL 231.p.2.d.	Atklāta	A. Stikāne
Mutvārdu	30. oktobris		Dmitrijs Zarjanskis, Aleksandrs Ivanovs, Ainārs Tkačuks	KL 175.p.3.d.; KL 175.p.3.d.; KL 175.p.3.d.	Atklāta	I. Stivrīna
Rakstveida	31. oktobris	SIA "Preiļu saimnieks"	Jānis Vucāns	maza apmēra prasība par naudas piedziņu	—	I. Stivrīna
Rakstveida	31. oktobris	SIA "Piedzīnas grupa"	Inārs Reliņš	maza apmēra prasība par naudas piedziņu	—	I. Stivrīna
Mutvārdu	31. oktobris	—	Grigorijs Šcedrovs	APK 175.p.	Atklāta	I. Stivrīna
Rakstveida	3. novembris	SIA "Līvānu siltums"	Linda Cingule	maza apmēra prasība par parāda piedziņu	—	I. Beitāne
Mutvārdu	3. novembris	Anna Balcare	Artūrs Rubans	aizņēmuma līguma atzišana par spēkā neesošu	Atklāta	I. Beitāne
Mutvārdu	3. novembris	GE Money bank	Rīta Sondore, Pēteris Sondors	parāda piedziņa	Atklāta	R. Krēslina
Mutvārdu	3. novembris	GE Money Bank	Valdis Leimanis	parāda piedziņa	Atklāta	R. Krēslina
Mutvārdu	3. novembris		Andrejs Kolesnikovs	KL 312.p.	Atklāta	A. Stikāne
Mutvārdu	4. novembris	SEB banka	Valentīna Novika	par kīlas tiesību realizēšanu	Atklāta	I. Beitāne
Mutvārdu	4. novembris		Ivans Konstantinovs	KL 126.p.1.d.	Atklāta	A. Stikāne
Mutvārdu	4. novembris		Jekaterīna Suržikova	KL 180.p.1.d.	Atklāta	A. Stivrīna

Informācijas avots: www.tiesas.lv
Sagatavoja T.Elste

SLUDINĀJUMI, NEKROLOGS, LĪDZJŪTĪBAS

Dr. Mauriņa Vēnu klīnika

Preiļu slimnīcā Preiļos, Raiņa bulvāri 13
VĒNU DIENA

3. novembrī no plkst. 8.00 – 18.00
pieņems „DR. MAURIŅA VĒNU KLĪNIKAS”
KĪRURGS FLEBOLOGS
DR. RETS VĪGANTS,

veicot pacientiem sonogrāfisku kāju vēnu
izmeklējumu, konsultējot un iesakot ārstēšanas plānu.

Iepriekšēja pieteikšanās uz ārsta maksas konsultāciju
pa tālruniem: 67 315 316, 67 610 217, 67 374 747.

Visu modeļu DZIRDES APARĀTI, to rezerves daļas,
barošanas elementi, bezmaksas pielaikošana, labošana
22. oktobrī. plkst. 11.00 SIA «Preiļu aptieka» telpās
Preiļos, Raiņa bulvāri 5.
Tālr. 26019076.

Privatizācijas aģentūra pārdod otrajā atklātajā mutiskajā izsolē ar
augšupejošu soli valsts nekustamo īpašumu „Skujevka”, Jaunbērzē,
Vārkavas pagastā, Vārkavas novadā, kadastra nr. 7694 003 0386.

Sākumcena: 682,98 EUR, nodrošinājums 68,30 EUR, reģ. maksa 14,23 EUR.
Izsole notiks Privatizācijas aģentūrā 19.12.2014. plkst. 14.00. Nodrošinājums
un reģistrācijas maksa iemaksājama līdz pieteikuma iesniegšanai. Izsoles
noteikumi pieejami www.pa.gov.lv/izsoles. Iesnīgt pieteikumu dalībai izsolē var
līdz 05.12.2014. plkst. 16.00 K.Valdemāra ielā 31, Rīgā, darbdienās no plkst.
8.30 līdz 17.00. Pirkuma apmaksa: tūlītēja samaksa vai nomaksa līdz 5 gadiem.
Informācija par apskati — 67021374, 67021413.

IEPĒRK METĀLLŪZŅUS.

Augstas cenas.
Strādājam jebkurā laikā.
Tālr. 29198531.

PĀRDOD

grūsnu teli (šķirne HM, atnesiesies marta
beigās) Preiļu novada Aizkalnes pa-
gastā. Tālr. 28726972.

Ir brīži, kad nesvarīgs kļūst viss, par ko mēs šīs
dzīves laikā esam iestājušies un ko esam darijuši.
Un tad par izšķirošiem kļūst tikai mūsu paveiktie
labie darbi un līdzcilvēku domas par mums...

Rudenīgi saulainajā 17. oktobra rītā tik pāragri mūžībā
aizgājusi mūsu mīļā un vienmēr smaidošā Līvānu Bērnu
un jauniešu centra direktore **VALENTĪNA POIKĀNE**.

Valentīna dzimusi 1960. gada 29. janvārī. Saviem
vecākiem – Bronislavai un Edvardam Rožinskiem,
Valentīna bija trešais bērns. Ģimenē auga arī vecākie dēli
– Staņislavs un Pēteris. Ar padomiem, atbalstu un mīļu
vārdu vienmēr ir palīdzējusi krustmāte Monika. Savu bērniību un skolas gadus
Valentīna pavadīja Aizkalnē. 1983. gadā absolvējusi Latvijas Valsts universitātes
Vēstures un filozofijas fakultāti – vēsturniece, skolotāja, kam seko Sociālā darba
un sociālās pedagogijas augstskola “Attīstība” – profesionālā augstākā izglītība,
sociālā darbinieka kvalifikācija, specializācija sociālajā pedagogijā, kā arī LU
Pedagogijas un psiholoģijas institūts – izglītības zinātņu maģistra grāds
pedagogijā. No 1980. – 1987. gadam strādājusi Līvānu 1. vidusskolā par vēstures
skolotāju; 1987. – 1993. gadam Preiļu rajona Līvānu jaunrades namā par izglītības
metodiķi; no 1993. gada ir Līvānu Bērnu un jauniešu centra direktore; laika
posmā no 1999. – 2001. gadam Līvānu 1. vidusskolas sociālā pedagoģe; no 2003.
gada SO “IMKA Līvāni” prezidente. Kopā ar vīru Ilmāru uzaudzināti divi bērni
– Inese un Artūrs, visu savu brīvo laiku un neizsmeļamo mīlestību dāvāja
māzdeļiņam Dāvim, kurš ik rītu spēja viņu iepriecināt ar savu smaidu, ar savu
dziesmu, ar savu patiesumu.

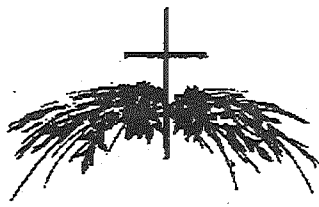
Valentīna bija unikāla personība, kura veiksmīgi sevi realizēja visās jomās, ko
mēs dēvējam par sabiedriskajām, kā sieviete – meita, māsa, māte, sieva,
vecmāmiņa, kā sieviete – vadītāja, un droši varam teikt, kā SIEVIETE – MŪZA,
kuras personība bija kā strauts, kas sākotnēji mazs iztek no zemes un tālāk
plūstot, papildina sevi ar upes spēku un jūras plašumu. Valentīna bija bagāta ar
neizsīkstošām idejām, kurās dalījās ar citiem, lai mums apkārtējiem – bērniem,
jauniešiem, līdzcilvēkiem – dzīve būtu krāsaināka, interesantāka, plašāka.

Ik dienu Valentīna pavadīja ar sirdsdegsmi un patiesu prieku, atdodot sevi dar-
bam. Valentīnas uzņēmība, ticība cilvēkiem un optimisms šķita nebeidzami –
viņai vienmēr atradās laiks sevis izglītošanai, līdzcilvēku atbalstīšanai, savējo
uzklausišanai. Kā jauniešu centra direktore viņa vienmēr ir atbalstījusi arī visas
radošās jauniešu iniciatīvas un nometņu kustību. Valentīna bija cilvēks ar fantā-
stisku gribasspēku un neizsīkstošu gaišo domu lidojumu.

Valentīnas personība bija kā gaisma, pie kuras vienmēr tiecās visu vecumu un
sociālo slāņu cilvēki, priekš katra viņai tika atrasts labs, iedvesmojošs vārds, at-
balsts un idejas.

Līvānu BJC kolektīva vārdā izsakām visdziļāko līdzjūtību
Valentīnas ģimenei un viņas tuvākajiem cilvēkiem.

Mums visiem ļoti pietrūks tevis, Valentīna.
Mūžīgā gaisma lai spīd viņai, staigājot mūžības ceļus.

Tagad gribas klusēt tā,
Kā klusē lauki,
Kad pār viņiem
Rudens lietus krit...
Izsakām visdziļāko līdzjūtību
Valentīnas POIKĀNES
tuviniekiem, viņu pāragri zaudējot.
Līvānu novada dome
Līvānu novada Izglītības pārvalde

Dvēsele nu neizpratnes varā:
Kāpēc pēkšņi tumsas roka skāra
Tevi, kas kā debess mala rītā
Vienmēr degi ziedošanās spītā?
Vēl domās esot kopā pavadīto
gadu atmiņās, izsakām visdziļāko
līdzjūtību mūsu kolēģes
Valentīnas POIKĀNES ģimenei,
viņu pāragri aizvadot kapu kalnā.
Līvānu novada izglītības iestāžu
vadītāji

Tu dzīvē biji dzidra rāsas lāse,
Ko ziedu kausā cauri redz,
Tu man biji mīļa, mīļa māsa,
Bet tagad tevi smiltīs sedz...
Sērojam līdzī Riebiņu novada
domes priekšsēdētāja
Pētera Rožinska lielajās bēdās,
MĀSU kapu kalniņā pavadot.
Riebiņu novada dome

Darbs nosver katru mūsu mūža
dienu,
Darbā pārbauda – vai esi liels vai
sīks.
Un dievišķīgs ir mirklis, kad caur
viņu redzi,
Ka esi bijis ļaudīm vajadzīgs.
Izsakām visdziļāko līdzjūtību
Riebiņu novada domes
priekšsēdētājam
Pēterim Rožinskiem,
MĀSU mūžībā pavadot.
Riebiņu pagasta iestāžu darbinieki

Ar mūžiem tāpat kā ar svecēm –
Deg, kamēr nopūš vējš.
Skumju brīdī esam kopā ar
Pēteri Rožinski, MĀSU kapu
kalniņā pavadot.
SIA “Agrofirma “Turība””
kolektīvs

Pārtrūka stīga, aplkusa dziesma,
Apdzisa zvaigznes, saira sapņi.
Viss tas notika pēkšņi un strauji.
Pielijis sāpju un asaru trauks.
Skumju brīdī esam kopā ar
Pēteri Rožinski, mūsu
Valentīnu POIKĀNI aizsaulē
aizvadot.
Rušonas pagasta teritoriālās
pārvaldes kolektīvs

Nekad no rudens mākoņiem,
Nav tik daudz tumšu skumju lijis.
Nekad vēl vējš zess zembesīm,
Tik nežēlīgs un ass nav bijis.
Skumju un atvadu brīdī
esam kopā ar Riebiņu novada
domes priekšsēdētāju
Pēteri Rožinski, MĀSU
kapu kalniņā izvadot.
SAC “Rušona” kolektīvs

Viss aizgājis –
Kas izdzīvots un bij',
Un dvēselīte debesis
Sev jaunu ligzdu vīj.
Izsakām dziļu līdzjūtību
Pēterim Rožinskiem,
MĀSU mūžībā pavadot.
Elstu ģimene

Ir aplkusi soļi,
Vien paliek mīlestības gaisais stars...
Visdziļākā līdzjūtība sāpju
brīdī Valentīnas POIKĀNES
ģimenei un visiem, kuriem
Valentīna bija tuvs cilvēks.
Mūžīgā gaisma lai spīd viņai,
staigājot mūžības ceļus.
Preiļu novada bērnu un jauniešu
centra kolektīvs

Visskaistākā dzīve var pārtrūkt,
Negaidot rieta,
Neprasot sirdij,
Cik sāpju tā aizejot atstāj...
Skumju brīdī esam kopā ar
Pēteri Rožinski,
agri zaudējot MĀSU.
Rušonas pamatskolas kolektīvs

Vēl bija jādzīvo,
Vēl jāskata bij' daudz dienu
spožums
Un klusās naktīs sapņiem jāļaujas.
Vēl daudz bij' ņemams, dodams,
mijams,
Bet stunda nolikta bij' dvēselei,
Kad mieru rast.
Izsakām visdziļāko līdzjūtību,
Līvānu bērnu un jauniešu centra
direktori, atsaucīgu kolēģi un
lielisku cilvēku –
Valentīnu POIKĀNI –,
mūžībā pavadot.
Valsts izglītības satura centrs

... skumjas
starp rudens dzeltenām lapām
un pēdējām asterēm krit.
Skumjš atvadu lietus pat tad, kad
saule spīd.
Esam kopā skumju brīdī,
no Valentīnas POIKĀNES
atvadoties.
“Y's Men” Liepājas kluba draugi

Saule iegrimst mākoņkalnā,
Piekususi vēji stāj.
Tēva dzīvesstāsts ir galā,
Dzimtie bērzi sveikas māj.
Izsalām dziļu līdzjūtību
Kārlim Sīlim, TĒVU
kapu kalnā izvadot.
PVĢ 3.BK kursabiedri un
audzinātāja

Aiziet gadi, aiziet mūžs,
Trejas lietas neaiziet:
Paliek saule, paliek ziedi,
Paliek darbi padarīti.
Izsakām visdziļāko līdzjūtību
Gunāram Klibais,
no TĒVA atvadoties.
SIA “Jēkabpils AP”

Skumjas starp rudens dzeltenām
lapām
Un pēdējām asterēm krit.
Skumjš ir atvadu lietus pat tad,
Kad saule spīd.
Skumju un atvadu brīdī izsakām
klusu un patiesu līdzjūtību
tuviniekiem, no Jāņa MEŽINSKA
uz mūžu atvadoties.
Latvijas Bīskopības biedrības
Preiļu nodaļa

Kļavu lapu zelts nevar nosegt
skumjas,
Rudens lieti gaužas asaras.lej...
Izsakām līdzjūtību
Inārai Drongai,
TĒVU kapu kalniņā pavadot.
Riebiņu vidusskolas kolēģi